

مروری بر ژئوشیمی و ایزوتوپ Sm/Nd و Rb/Sr توده‌های نفوذی گرانیت‌وئیدی ژوراسیک میانی و ترشیاری: دیدگاهی نوین بر تکتونو-ماگماتیسم و کانی‌سازی این دوره زمانی ایران

محمدعلی جزی*، محمدحسن کریم‌پور، آزاده ملک‌زاده شفارودی

گروه پژوهشی اکتشاف ذخایر معدنی شرق ایران، دانشگاه فردوسی مشهد

دریافت مقاله: ۱۳۹۱/۵/۹، پذیرش: ۱۳۹۱/۲/۲۱

چکیده

در دوره زمانی ژوراسیک میانی یکی از شدیدترین رخدادهای ماگماتیسم در ایران رخ داده است. از جمله توده‌های نفوذی گرانیت‌وئیدی این دوره می‌توان به توده یا کمپلکس‌های نفوذی الیگودرز، الوند، آستانه، بروجرد، ملایر و چاه دزدان در زون سنندج-سیرجان، شیرکوه و آیرکان در زون ایران مرکزی و شاه کوه، سرخ کوه و کلاته آهنی در بلوك لوت اشاره کرد. اغلب این توده‌های نفوذی از نوع پرآلومینوس بوده و در سری کالک‌الکالن پاتسیم بالا جای می‌گیرند. نسبت $\text{CaO}/\text{Na}_2\text{O}$ (۰/۱۲-۰/۳۷) منشأ فقری از رس را برای تولید ماگماتی بیشترینه این توده‌های نفوذی پیشنهاد می‌دارد. در نمودار توزیع عناصر نادر خاکی نرم‌الیزه شده به کندریت عناصر نادر خاکی سبک (LREE) غنی شدگی چندانی نسبت به عناصر نادر خاکی سنگین (HREE) ندارند و الگوی نسبتاً مسطحی را نشان می‌دهند. همچنین در این نمودار عنصر Eu آنومالی منفی دارد که نشان‌دهنده شرایط احیایی تشکیل ماگما و یا منشأ گرفتن آن از عمق پایداری پلاژیوکلاز است. نمودار عنکبوتی نرم‌الیزه شده نسبت به بخش تحتانی پوسته قاره‌ای غنی شدگی عناصر لیتوفیل با شاعع یونی بزرگ (LILE) مانند K, Cs, Rb و عناصر خاکی کمیاب سبک (La, Ce) و کاهیدگی عناصر Ba, Nb, Ta, Sr, Ti را نشان می‌دهد. مقادیر اولیه ایزوتوپ $^{87}\text{Sr}/^{86}\text{Sr}$ این توده‌ها بین ۰/۶۱-۰/۷۱۹۳۸ تا ۰/۶۰۹ تا ۰/۷۱۹۳۸ و مقدار اولیه Nd آن منفی و بین ۰/۵۱-۰/۶۱ در تغییر است که نشان‌دهنده منشأ گرفتن ماگما از پوسته قاره‌ای است. شواهد ژئوشیمیایی و ایزوتوپی این توده‌های نفوذی را با منشأ پوسته قاره‌ای، تیپ S و حاصل از برخورد قاره‌ها معرفی می‌نماید. شواهد زمین‌شناسی همچون توقف در رسوب گذاری، دگرگونی ناحیه‌ای، جای‌گیری افیولیت و نیز کانه‌زایی مرتبط با زون برخورد قاره‌ها، تأییدی بر برخورد بین دو صفحه ایران و عربی در دوره زمانی ژوراسیک میانی است.

واژه‌های کلیدی: ژوراسیک میانی، گرانیت‌وئید تیپ S، ژئوشیمی و ایزوتوپ، برخورد قاره‌ای.

تیپ‌های گرانیت‌وئیدی و محیط‌های ژئودینامیکی وجود دارد [۱]. در این مقاله خصوصیات ژئوشیمیایی-ایزوتوپی و منشأ توده‌های نفوذی گرانیت‌وئیدی ایران در زمان ژوراسیک میانی همچون توده‌های نفوذی الیگودرز، الوند، آستانه، بروجرد، ملایر و چاه دزدان در زون سنندج-سیرجان، شیرکوه و آیرکان در زون ایران مرکزی و شاه کوه، سرخ کوه و کلاته آهنی در بلوك لوت بررسی شده و با برخی دیگر از توده‌های مربوط به زمان قبل و بعد از این زمان که موقعیت تکتونیکی آن مشخص شده، مقایسه گردیده است. موقعیت توده‌های نفوذی مورد بحث در شکل شماره (۱) نشان داده شده است. از نتایج بهدست آمده و نیز دیگر شواهد زمین‌شناسی، مدل تکتونیکی منطبق برای این زمان پیشنهاد شده است.

مقدمه

گرانیت‌وئیدها فراوانترین سنگهای آذرین درونی پوسته قاره‌ای هستند که به صورت باتولیت و استوک یافت می‌شوند. این سنگها تنوع وسیعی نشان می‌دهند ولی به طور کلی به چهار تیپ I, S, A, M تقسیم می‌شوند (جدول ۱). مقدار نسبت اولیه ایزوتوپ $^{87}\text{Sr}/^{86}\text{Sr}$ در گرانیت‌وئیدهای نوع I پایین و بین ۰/۷۰۸ تا ۰/۷۱۹۳۸ است. این مقدار منشأ گرفتن از یک منبع مافیک یکنواخت مانند جبه را تأیید می‌کند. نسبت اولیه ایزوتوپ $^{87}\text{Sr}/^{86}\text{Sr}$ در نوع S با منشأ متاسدیمنت‌های پلیتی پوسته‌ای بالای ۰/۷۰۸ می‌باشد. به طور کلی تیپ‌های اصلی گرانیت‌وئیدها به طور تصادفی در محیط‌های ژئودینامیکی مختلف گسترده نشده‌اند و شواهد روشنی از رابطه بین

جدول ۱. خصوصیات انواع گرانیتوئیدها [۲].

نوع A	نوع M	نوع S	نوع I	نوع گرانیتوئید
نقاط داغ و ریفت درون قاره‌ای (غیر کوهزایی)	زون گسترش همراه با افیولیت‌ها	زون تصادم قاره‌ها (کوهزایی)	زون فرورانش-زون تصادم قاره‌ها (کوهزایی)	موقعیت تکتونیکی
Zr و F, Na, k کم Ca نسبت Mg/Fe بالا میزان Al کم	نسبت K/Na بالا Na و Ca حالت اکسیدان	نسبت K/Na بالا کم Na و Ca میزان Al بالا حالت احیایی	نسبت K/Na کم بالا Ca حالت اکسیدان	ژئوشیمی
۰/۹ تا ۱/۱	≤ ۰/۶	> ۱/۱	۰/۵ تا ۱/۱	$\text{Al}_2\text{O}_3 / (\text{Na}_2\text{O} + \text{K}_2\text{O} + \text{CaO})$
ذوب بخشی سنگهای پوسته قاره‌ای	تفریق ماقمای زون گسترش	ذوب بخشی سنگهای پوسته قاره‌ای	ماگمای کالک‌آلکان	منشا ماگما

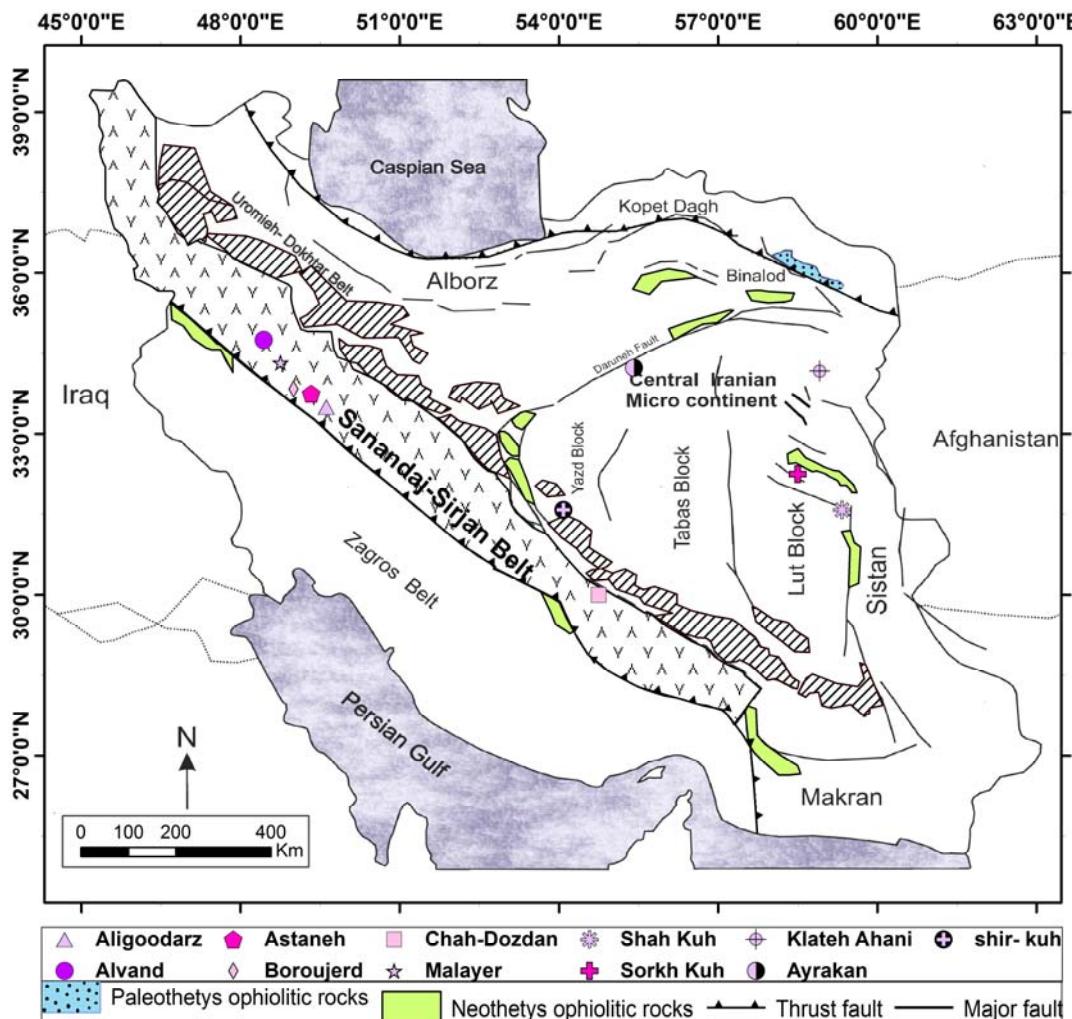
برای این رخداد بازه زمانی از کرتاسه بالایی [۱۱] تا میوسن [۱۵] را در بر می‌گیرد و حتی توسط برخی از پژوهشگران زمان ارائه شده برای برخورد، پلیوسن است [۱۶]، با این حال شواهد نشان می‌دهد که برخورد اولیه و ابتدایی در ائوسن بالایی تا الیگوسن رخ داده است [۱۸، ۱۷، ۱۹، ۲۰]. تاریخچه تکتونیکی بلوك لوت تا حدودی به ایران مرکزی شباهت دارد. این بلوك در اثر ریفتینگ در طی باز شدن نئوتیس در زمان پرمیون از قسمت شمالی گندوانا منشأ گرفته است [۲۱، ۲۲، ۲۳، ۲۴]. در زمان تریاس بالایی بلوك لوت در نهایت به قاره اوراسیا اضافه شده است [۲۵، ۲۶]. در مقایسه با موقعیت کنونی، احتمالاً در طول ترشیاری، بلوك لوت یک چرخش ۹۰-۳۰ درجه در جهت عکس عقربه‌های ساعت را در اثر برخورد (هند و افغانستان) با اوراسیا متحمل شده است [۲۷]. از این رو مز شرقی کنونی بلوك لوت می‌تواند نشانگر مرز جنوبی این بلوك در زمان مژوزوئیک باشد که به موازات حاشیه فعال قرار داشته و اقیانوس نئوتیس به زیر آن فرورانش می‌نموده است [۲۸].

زمین‌شناسی عمومی

سرزمین ایران توسط محققان مختلفی از نظررسوی- ساختاری تقسیم‌بندی شده است. صفحه ایران شامل چندین واحد ساختاری است که به وسیله مرزهای گسلهای اصلی، تاریخچه دگرگونی و یا زمین درز با خصوصیات اقیانوسی تعیین شده‌اند [۲۹]. توده‌های ژوراسیک میانی مورد نظر در این بررسی در چند زون ساختاری قرار می‌گیرند که عمدتاً در زون سنندج-سیرجان و به تعداد کمتر در زون ایران مرکزی و بلوك لوت می‌باشند.

تاریخچه تکتونیکی

در طول پالثوزوئیک صفحه ایران و عربی به صورت یک واحد به هم چسبیده و منسجم بوده است. اوایل پالثوزوئیک صفحه ایران- عربی از صفحه توران جدا شده و اقیانوس پالثوزوئیک شکل گرفته است. در زمان پالثوزوئیک بالایی صفحه ایران شروع به فاصله گرفتن از صفحه عربی کرده و در نتیجه اقیانوس نئوتیس شروع به باز شدن کرده و همزمان اقیانوس پالثوزوئیک شروع به بسته شدن نموده است. فرورانش اقیانوس پالثوزوئیک به زیر صفحه توران موجب تشکیل کمربند ولکانیکی- پلوتونیکی در منطقه توران شده است (ذخایر مس- طلای پورفیری). در اثر حرکات روبه شمال، صفحه ایران و صفحه توران با یکدیگر برخورد کرده‌اند و در پایان تریاس بالایی، بسته شدن پالثوزوئیک (به طور کامل اتفاق افتاده است) در ایران کامل شده بوده است [۳، ۴، ۵، ۶، ۷، ۸]. باز شدگی ریفت و تولد اقیانوس نئوتیس در زمان پرمیون- تریاس بوده است، به طوری که از زمان تریاس پایانی به بعد، زمین‌شناسی دو طرف گسل اصلی زاگرس با یکدیگر تفاوت دارد [۹]. زمان شروع فرورانش در نئوتیس مورد بحث است و توسط پژوهشگران مختلف زمانهایی مانند تریاس بالایی تا ژوراسیک ابتدایی یا ژوراسیک پایانی برای آن در نظر گرفته شده است [۱۰، ۱۱، ۱۲]. با توجه به محدود بودن سنگهای ماگمایی کالک‌الکان زمان تریاس در زون سنندج- سیرجان [۱۵]، می‌توان زمان تریاس پایانی را برای شروع فرورانش پیشنهاد داد [۹]. زمان برخورد نهایی بین صفحات دو طرف نئوتیس و از بین رفتن کامل این اقیانوس نیز از جمله مسائل مبهم در تکتونیک صفحه‌های ایران است، به طوری که زمانهای ارائه شده

شکل ۱. پراکندگی توده‌های نفوذی گرانیتوئیدی ژوراسیک میانی مورد بررسی، شکل اولیه با تغییرات از [۱۱، ۱۲، ۱۴].

می‌باشد. درجه دگرگونی از زیر شیست سبز تا آمفیبولیت بوده ولی درجه دگرگونی غالباً شیست سبز است [۲۹]. توده‌های نفوذی زیادی در این زون قرار گرفته که می‌توانند به صورت مجزا یا به طور معمول‌تر در حالت توده‌های مرکب یا کمپلکس دیده شوند. در نوع کمپلکس دو یا چندین توده نفوذی در مراحل و در زمانهای متفاوت در این زون نفوذ کرده‌اند. اندازه توده‌ها از کوچک و اندازه کمتر از ۱ کیلومتر مربع تا باتولیت‌های با چند صد کیلومتر مربع دیده می‌شوند. غالباً توده‌ها در جهت NW-SE و به موازات روند ساختاری اصلی زاگرس قرار گرفته‌اند. از نظر سنی توده‌های گرانیتوئید از زمان نئوپروتوزوئیک تا ائوسن در این زون یافت شده است، با این حال اغلب توده‌های نفوذی به زمان ژوراسیک-پالئوسن نسبت داده شده‌اند. واحدهای چینه‌شناسی زون سنندج-سیرجان به جز در توالی دریابی تا قاره‌ای تریاس میانی-لیاس پایینی غالباً

زون سنندج-سیرجان به صورت کمربند دگرگونی-پلوتونیکی دارای ۱۵۰۰ کیلومتر طول و عرض میانگین ۱۵۰ کیلومتر با امتداد NW-SE به موازات سیستم چین-تراست زاگرس قرار دارد. در اغلب دوران پالئوزوئیک زون سنندج-سیرجان، ایران مرکزی و زاگرس تاریخچه مشابهی دارند و همگی قسمتی از گندوانا بوده‌اند [۳۰]. در دوران مژوزوئیک و سنوزوئیک توالی رسوی، دگرشیبیهای اصلی و چارچوب ساختاری زون سنندج-سیرجان شباهت زیادی با ایران مرکزی داشته و دارای مغایرت اساسی با زاگرس است [۳۱]. زون سنندج-سیرجان به عنوان واحد سنگی شناخته می‌شود که در طول عمر خود متحمل چندین فاز دگرشکلی، دگرگونی و ماگماتیسم شده است [۱۰، ۳۱، ۳۲، ۳۳]. سنگهای دگرگونی در این زون شامل انواع شیست، مرمر و ماسه سنگ دگرگون شده با خاستگاه رسوی، ولکانیک و نیز گنایس‌های گرانیتی

نئوتیس بین سندج- سیرجان و زاگرس شده است [۲۹]. تریاس میانی تا پایانی از زمانهای بعدی ایجاد کننده ماگماتیسم در زون سندج- سیرجان است. این دوره زمانی چندین توده کوچک و بزرگ گابرو و گرانیتوئید و نیز خروج جریانات تولیتی را ایجاد نموده است. این فعالیتهای ماگمایی در ارتباط با فرآیندهای کششی ایجاد کننده پهنه نئوتیس می‌باشد [۳۰]. با باز شدن پهنه نئوتیس، صفحه ایران به سمت صفحه توران حرکت کرده است (بسته شدن پالئوتیس). در نتیجه برخورد این دو صفحه در طی تریاس بالایی توده‌های نفوذی حاصل از برخورد تیپ S همچون کوه سنگی، دنو و خواجه مراد در محل خط درز بین این دو زون حاصل گردیده‌اند [۳۱]. آغاز فرورانش اقیانوس نئوتیس به زیر صفحه اوراسیا در طول تریاس- ژوراسیک بوده است که به ایجاد رخداد دگرگونی سیمیرین پیشین در جنوب- غرب سندج- سیرجان [۱۱، ۱۵، ۳۸] و نیز جای‌گیری توده‌های نفوذی همچون باтолیت سیاه کوه در این زون انجامیده است [۱۵، ۳۹]. توده نفوذی سیاه کوه قدیمی‌ترین توده شناخته گرانیتوئیدی تیپ I مربوط به فرورانش نئوتیس با سن ۱۹۹ میلیون سال مربوط به تریاس بالایی است [۱۲]. بعد از جای‌گیری توده نفوذی سیاه کوه، در دوره زمانی ژوراسیک میانی یکی از شدیدترین فعالیتهای ماگمایی ایران رخ داده است که باعث جای‌گیری تعداد زیادی توده نفوذی گرانیتوئیدی (از نوع حاصل از برخورد) شده است. جای‌گیری این توده‌ها اغلب در حاشیه فعال صفحات بوده و در زون سندج- سیرجان، ایران مرکزی و بلوک لوت مشاهده شده است. از جمله این توده‌های نفوذی می‌توان به توده یا کمپلکس‌های نفوذی الیکوادرز، الوند، آستانه، بروجرد، ملایر و چاه دزدان در زون سندج- سیرجان، شیرکوه و آیرکان در زون ایران مرکزی و شاه کوه، سرخ کوه و کلات آهنه در بلوک لوت اشاره کرد. از جمله دوره‌های بعدی فعالیت شدید ماگمایی ایران می‌توان به ماگماتیسم مرتبط با قوس دوره تریاری در کمربند ارومیه- دختر اشاره کرد [۴۰، ۴۱، ۴۲]. چندین توده نفوذی گرانیتوئیدی در کمربند ارومیه- دختر شناخته شده است. توده‌های نفوذی سیلیجرد، شایور داغ، نطنز، سرچشم و میدوک از جمله گرانیتوئیدهای این دوره در کمربند ارومیه- دختر می‌باشند. خلاصه‌ای از توده‌های نفوذی مورد بحث در این مقاله در جدول (۲) آورده شده است.

فاقد سنگهای ولکانیکی اند [۳۰]. بلوک لوت یکی از واحدهای اصلی تکتونو- استراتی‌گرافی در شرق ایران است که شواهد سکویی از نظر رسوب‌گذاری در تمام دوره پالئوزوئیک نشان می‌دهد. به سبب حرکات کوهزایی شدید در طول مژوزوئیک و ترشیاری، فرآیند شکستن و جدا شدگی در این پلت فرم رخ داده است که منجر به فعالیت مجدد خطواره‌هایی شده که ایران مرکزی را به بلوک‌های موزائیک شکلی تبدیل کرده است [۳۴]. این بلوک مشکل از سنگهای دگرگون شده قبل از ژوراسیک و رسوبات ژوراسیک بوده که به وسیله نسلهای مختلفی از سنگهای پلوتونیک و ولکانیک مورد نفوذ قرار گرفته است [۳۵]. فعالیت ماگمایی بلوک لوت از زمان ژوراسیک میانی آغاز شده و اوج آن در زمان ترشیاری بوده است [۳۶].

روش انجام پژوهش

این پژوهش براساس مطالعات کتابخانه‌ای و نقد و بررسی مطالعات پیشین صورت گرفته است. برای این منظور پس از جمع‌آوری و بررسی اطلاعات مربوط به تکتونیک صفحه‌ای ایران، توده‌های نفوذی گرانیتوئیدی مربوط به دوره زمانی ژوراسیک میانی ایران که تعیین سن مطلق شده‌اند، انتخاب گردید. این توده‌ها از نظر ژئوشیمی عناصر اصلی، فرعی و ایزوتوپ‌های Sm/Nd و Rb/Sr نمود برسی قرار گرفتند و از نظر برخی خصوصیات زمین‌شناسی و ایزوتوپی با توده‌های نفوذی حاصل از برخورد پالئوتیس و نیز توده‌های نفوذی حاصل فرورانش در کمربند ارومیه- دختر مقایسه شدند. در نهایت با استفاده از نتایج حاصل از این بررسیها و نیز دیگر شواهد زمین‌شناسی الگوی تکتونیکی منطبق بر این دوره زمانی پیشنهاد شده است.

بحث

گرانیتوئیدهای تیپ A منتبه به اولین مرحله از چرخه ویلسون یعنی کافت درون قاره‌ای می‌باشند [۱]. مطالعات انجام شده به روی توده نفوذی حسن رباط در مرکز زون سندج- سیرجان نشان می‌دهد این توده از نوع گرانیتوئیدهای تیپ A است. تعیین سن انجام شده به روش U-Pb بر روی کانی زیرکن سن ۲۸۸ میلیون سال برای این توده غیر کوهزاد درون قاره‌ای نشان می‌دهد که منطبق بر زمان پرمین پایینی می‌باشد [۲۹]. این سن به شکستگی اصلی ایران نسبت داده شده است که منجر به آغازی برای گسترش و بازشدنگی پهنه

جدول ۲. خلاصه‌ای از ویژگیهای توده‌های نفوذی مورد بحث به همراه مختصات جغرافیایی آن.

نام	زون ساختاری	طول جغرافیایی		عرض جغرافیایی		رخداد زمین‌شناسی	زمان زمین‌شناسی
		درجه	دقیقه	درجه	دقیقه		
حسن رباط	سنندج- سیرجان	۵۰	۵۰	۳۳	۲۵	باز شدن اقیانوس نئوتیس	پرمین ابتدایی
کوه‌سنگی مشهد	بینالود	۵۹	۳۳	۳۶	۱۶	بسته شدن اقیانوس پالئوتیس	تریاس بالایی
دهنو مشهد	بینالود	۵۹	۲۵	۳۶	۲۱	بسته شدن اقیانوس پالئوتیس	تریاس بالایی
خواجه مراد مشهد	بینالود	۵۹	۴۱	۳۶	۰۸	بسته شدن اقیانوس پالئوتیس	تریاس بالایی
سیاه کوه	سنندج- سیرجان	۵۷	۰۰	۲۸	۳۷	شروع فرورانش اقیانوس نئوتیس	تریاس بالایی - ژوراسیک پایینی
الیکودرز	سنندج- سیرجان	۴۹	۳۷	۳۳	۳۰	نقطه اوج ماغماتیسم مژوزوئیک	ژوراسیک میانی
الوند	سنندج- سیرجان	۴۸	۲۶	۳۴	۴۵	نقطه اوج ماغماتیسم مژوزوئیک	ژوراسیک میانی
آستانه	سنندج- سیرجان	۴۹	۲۰	۳۳	۴۵	نقطه اوج ماغماتیسم مژوزوئیک	ژوراسیک میانی
بروجرد	سنندج- سیرجان	۴۹	۰۰	۳۳	۵۰	نقطه اوج ماغماتیسم مژوزوئیک	ژوراسیک میانی
چاه دزدان	سنندج- سیرجان	۵۴	۴۵	۳۰	۰۰	نقطه اوج ماغماتیسم مژوزوئیک	ژوراسیک میانی
ملایر	سنندج- سیرجان	۴۸	۴۵	۳۴	۲۰	نقطه اوج ماغماتیسم مژوزوئیک	ژوراسیک میانی
شاه کوه	بلوک لوت	۵۹	۲۰	۳۱	۳۵	نقطه اوج ماغماتیسم مژوزوئیک	ژوراسیک میانی
سرخ کوه	بلوک لوت	۵۸	۳۰	۳۲	۱۵	نقطه اوج ماغماتیسم مژوزوئیک	ژوراسیک میانی
کلات آهنی	بلوک لوت	۵۸	۵۵	۳۴	۱۰	نقطه اوج ماغماتیسم مژوزوئیک	ژوراسیک میانی
آیرکان	ایران مرکزی	۵۵	۲۵	۳۴	۱۴	نقطه اوج ماغماتیسم مژوزوئیک	ژوراسیک میانی
شیر کوه	ایران مرکزی	۵۴	۰۵	۳۱	۳۵	نقطه اوج ماغماتیسم مژوزوئیک	ژوراسیک میانی
سیلیجرد	کمریند ارومیه- دختر	۵۰	۰۰	۳۵	۰۷	ماگماتیسم مرتبط با فرورانش	ترشیاری
شایور داغ	کمریند ارومیه- دختر	۴۶	۵۰	۳۸	۴۰	ماگماتیسم مرتبط با فرورانش	ترشیاری
طنز	کمریند ارومیه- دختر	۵۱	۵۱	۳۳	۳۰	ماگماتیسم مرتبط با فرورانش	ترشیاری
سرچشمہ	کمریند ارومیه- دختر	۵۵	۵۲	۲۹	۵۶	ماگماتیسم مرتبط با فرورانش	ترشیاری
میدوک	کمریند ارومیه- دختر	۵۵	۱۰	۳۰	۲۰	ماگماتیسم مرتبط با فرورانش	ترشیاری

رس (غنى از پلاژیوکلاز) تمایل به نسبت پایین $\text{CaO}/\text{Na}_2\text{O}$ (کمتر از $1/3$) دارند. نسبت $\text{CaO}/\text{Na}_2\text{O}$ برای توده‌های نفوذی دوره ژوراسیک میانی بین $1/12$ تا $1/37$ باشد ولی در غالب نمونه‌ها این نسبت بالای $1/3$ است (جدول ۴). نمونه‌های پلات شده در نمودار Rb/Ba در برابر Rb/Sr غالباً در محدوده فقیر از رس (Clay-poor source) قرار می‌گیرند (شکل ۵).

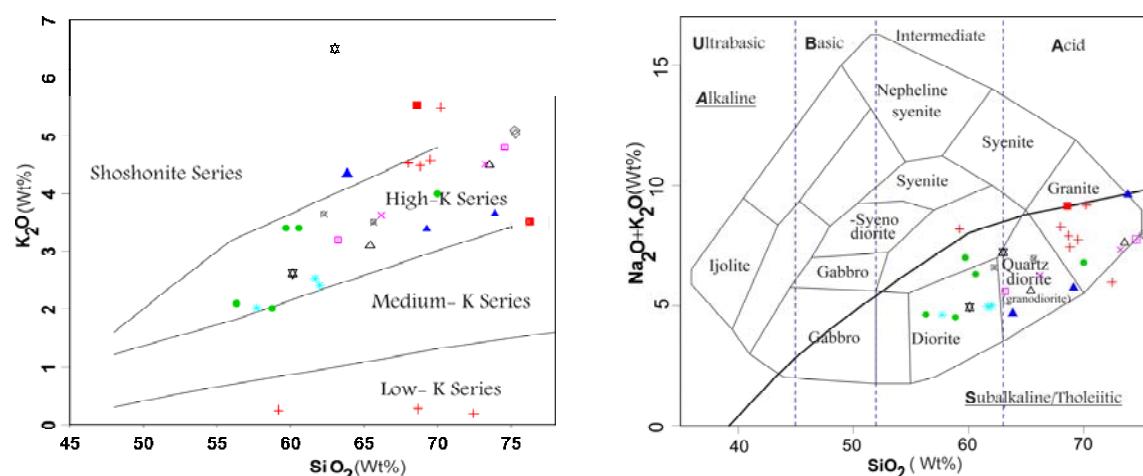
ژئوشیمی عناصر فرعی و نادر خاکی (REEs) الگوهای نرمالیزه شده مربوط به عناصر فرعی و نادر خاکی (REEs) در شکلهای (۶) و (۷) آورده شده است. در نمودار توزیع عناصر نادر خاکی نرمالیزه شده به کندریت (۵۷)، الگوی نسبتاً مشابهی برای تمامی نمونه‌ها مشاهده می‌شود (شکل ۶). عناصر نادر خاکی سبک (LREE) غنى شدگی چندانی نسبت به عناصر نادر خاکی سنگین (HREE) ندارند و الگوی مسطحی را نشان می‌دهند. در این نمودار Eu برای اکثر توده‌ها، غیر از دو نمونه از توده بروجرد، آنومالی منفی نشان می‌دهد. نسبت Eu/Eu^* به جز دو نمونه AD4, B1A55 از توده بروجرد منفی بوده و بین $1/18$ تا $1/81$ متغیر است. آنومالی منفی Eu به دو دلیل اتفاق می‌افتد: ۱) کم بودن فوگاسیته اکسیژن چراکه Eu^{+2} در پلاژیوکلاز و آلکالی فلدسپات وارد می‌شود، ۲) جدایش فلدسپات‌ها چه به علت پدیده تفریق و چه به علت ذوب باقی می‌ماند [۵۸]. غنى شدگی ضعیف در فاله حاصل از ذوب باقی می‌ماند [۵۸]. غنى شدگی عناصر LREE نسبت به عناصر HREE نشان‌دهنده نبود گارنت در منشأ می‌باشد. از ناهنجاری منفی Eu و الگوی نسبتاً مسطح عناصر REE و نیز با توجه به پرآلومینوس بودن غالب نمونه‌ها، می‌توان انتظار داشت که هر دو دلیل ذکر شده برای ایجاد آنومالی منفی Eu در مورد این گرانیتوئیدها صدق می‌کند، به عبارت دیگر تشکیل ماغما در محیطی احیایی و با حضور فلدسپات به عنوان باقی‌مانده بوده است. نمودار عنکبوتی برخی عناصر فرعی و نادر خاکی نرمالیزه شده نسبت به بخش تحتانی پوسته قاره‌ای (Lower Continental Crust) [۵۹]، در شکل (۷) ترسیم شده است. به طور کلی غنى شدگی عناصر لیتوفیل با شعاع یونی بزرگ (LILE) مانند K , Cs , Rb مشاهده می‌شود و کاهیدگی عناصر La , Ce $\text{Ba}, \text{Nb}, \text{Ta}, \text{Sr}, \text{Ti}$ قابل تشخیص است.

ژئوشیمی کل سنگ عناصر اصلی، فرعی و نادر خاکی (REE) آنالیز شده سنگهای گرانیتوئیدی دوره زمانی ژوراسیک میانی در جدول (۳) آورده شده است. برای انتخاب نمونه‌های ژئوشیمیایی از نمونه‌های دارای سن مطلق و یا دارای داده ایزوتوپ Rb/Sr استفاده شده است و در غیر این صورت سعی گردیده نمونه‌های ژئوشیمی و ایزوتوپی از یک تیپ سنگ‌شناسی و پترولوجیکی انتخاب شوند. ژئوشیمی عناصر اصلی محتوای SiO_2 این گرانیتوئیدها از $56/3$ تا $76/3$ (با میانگین $66/59$) درصد وزنی متغیر است (جدول ۳). نمودار ($\text{SiO}_2 + \text{Na}_2\text{O}$) در مقابل K_2O [۴۳]، نشان می‌دهد نمونه سنگهای گرانیتوئیدی ترسیم شده در این نمودار در محدوده‌های گرانیت، گرانووپوریت دیوریت قرار می‌گیرند. اغلب نمونه‌ها در محدوده سنگهای اسیدی تا حدوداً پراکنده شده‌اند (شکل ۲). در نمودار K_2O در مقابل SiO_2 [۴۴]، نمونه‌های ترسیم شده اغلب در محدوده پتابسیم بالا قرار دارند، با این حال سه نمونه از توده الوند در محدوده پتابسیم پایین و از هر یک از توده‌های الوند، ملایر و آیرکان یک نمونه در محدوده شوشاونیتی قرار گرفته است (شکل ۳). در نمودار Villaseca و همکاران [۴۵]، دو محدوده اصلی پرآلومینوس و متاآلومینوس وجود دارد. محدوده پرآلومینوس خود به چهار زیر گروه تقسیم شده است: ۱) گرانیتوئیدهای پرآلومینوس بالا (H-P) که گرانیتهای تیپ S خاص این نوع هستند، ۲) گرانیتوئیدهای پرآلومینوس متوسط (M-P) [۳]، گرانیتوئیدهای پرآلومینوس پایین (L-P) و ۴) گرانیتوئیدهای پرآلومینوس فلسيک بالا (F-P). توزیع نمونه‌های مربوط به توده‌های نفوذی ژوراسیک میانی در این نمودار بدین صورت است: محدوده پرآلومینوس H-P نمونه‌هایی از الوند، ملایر، شاه کوه؛ در محدوده پرآلومینوس M-P نمونه‌هایی از الوند، بروجرد، الیگودرز، آستانه، سرخ کوه، کلات آهنه؛ در محدوده پرآلومینوس F-P نمونه‌هایی از الیگودرز، چاه دزدان، شیر کوه؛ در محدوده پرآلومینوس I-P نمونه‌هایی از الوند، شاه کوه و نهایتاً در محدوده متاآلومینوس نمونه‌های از الوند و ملایر قرار دارند. در این نمودار بیشتر نمونه‌ها در محدوده پرآلومینوس، در بالای خط جدا کننده I-S و در محدوده گرانیتوئیدهای تیپ S مشاهده می‌گردند (شکل ۴). Sylvestre [۵۶]، در این نمودار مذابهای تیپ S پرآلومینوس با منشأ غنى از رس (فقیر از پلاژیوکلاز) نسبت به مذاب تولید شده از منشأ غنى از

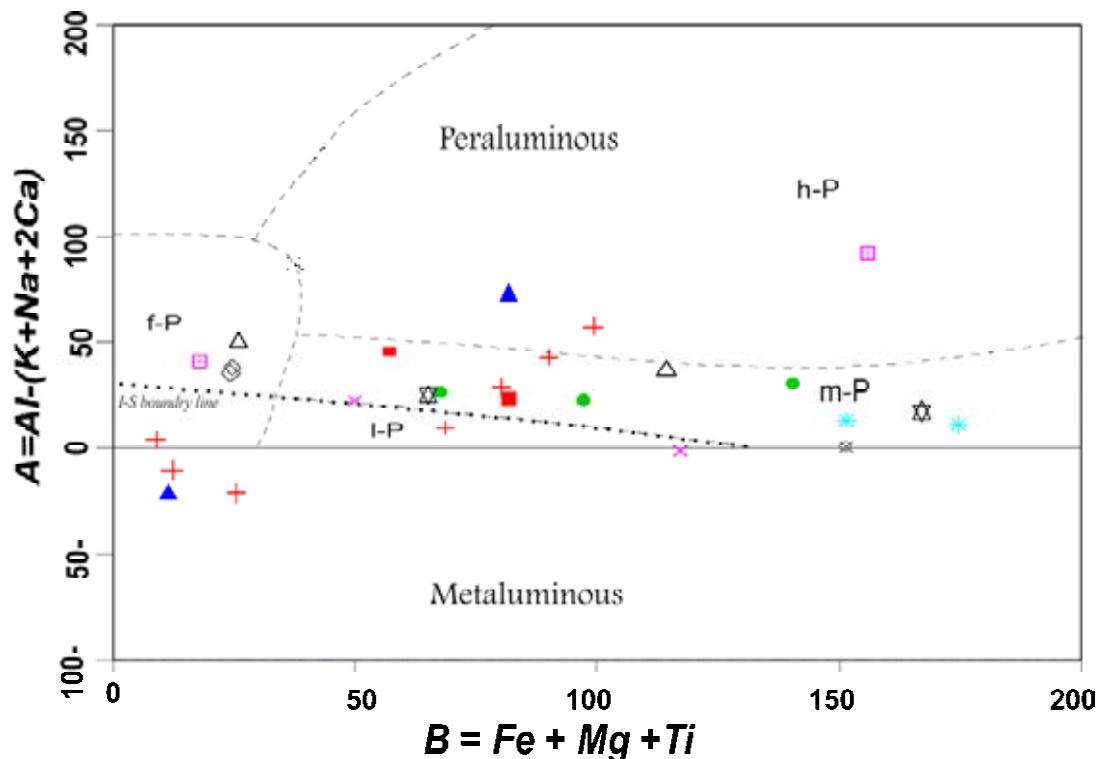
جدول ۳. جدول آنالیز عناصر اصلی (بر حسب %)، فرعی و REE (بر حسب ppm) مربوط به توده‌های نفوذی دوره زمانی ژوراسیک میانی ایران.

لایه جدول (۲)

Location	Chah-Dozdan ⁵	Mâlayer ⁶	Shah Kuh ⁷	Sorkh Kuh ⁸	Klateh Ahani ⁹	Ayrakan ¹⁰	shir-kuh ¹¹		
Rock type	Granite	Syenogranite	Granodioritic	Syenogranite	Granodiorite	Biotite Granodiorite	Granite	Granodiorite	Leucogranite
Sample No	187	189-E	61	80	56	97-11	97-63	208D	R-20
SiO ₂	77.9	77.4%	77.4%	77.4%	77.4%	77.4%	77.4%	77.4%	77.4%
TiO ₂	1.04	1.4%	1.4%	1.4%	1.4%	1.4%	1.4%	1.4%	1.4%
Al ₂ O ₃	17	17.0%	17.1%	17.1%	17.1%	17.1%	17.1%	17.1%	17.1%
FeO	1.92	1.77%	1.77%	1.77%	1.77%	1.77%	1.77%	1.77%	1.77%
Fe ₂ O ₃	1.74	1.48%	1.48%	1.48%	1.48%	1.48%	1.48%	1.48%	1.48%
MnO	1.17	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%
MgO	1.11	1.17%	1.17%	1.17%	1.17%	1.17%	1.17%	1.17%	1.17%
CaO	1.17	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%
Na ₂ O	1.18	1.15%	1.15%	1.15%	1.15%	1.15%	1.15%	1.15%	1.15%
K ₂ O	1.17	1.15%	1.15%	1.15%	1.15%	1.15%	1.15%	1.15%	1.15%
P ₂ O ₅	1.11	1.12%	1.12%	1.12%	1.12%	1.12%	1.12%	1.12%	1.12%
						(ppm)			
Ba	1.17	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%
Rb	1.14	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%
Sr	1.17	1.11%	1.11%	1.11%	1.11%	1.11%	1.11%	1.11%	1.11%
Zr	1.15	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%
Nb	1.17	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%
Ni	1.18	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%
Co	1.17	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%
Zn									
Cr	1.18	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%
La	1.15	1.11%	1.11%	1.11%	1.11%	1.11%	1.11%	1.11%	1.11%
Ce	1.17	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%
Pr									
Nd	1.18	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%
Sm	1.18	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%
Eu	1.17	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%
Gd	1.17	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%
Tb	1.18	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%
Dy	1.17	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%
Ho	1.17	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%
Er	1.17	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%
Tm	1.19	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%
Yb	1.18	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%
Lu	1.17	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%
Y	1.17	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%
Cs									
Ta	1.17	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%
Hf	1.17	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%
Eu/Eu*	1.17	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%
La/N/Yb _n	1.17	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%	1.1%

شکل ۲. رده بندی TAS برای توده‌های نفوذی ژوراسیک میانی [۴۳]. شکل ۳. نمودار K_2O در برابر SiO_2 در برابر K_2O میانی [۴۴].

شکل ۴. نمودار $Al - (K+Na+2Ca)$ در برابر $Fe+Mg+Ti$ [۴۵].

Legend	+	Alvand	▲	Malayer	●	Boroujerd	*	Astaneh	△	Aligoodarz	
◇	Chah-Dozdan	⊗	klateh Ahani	✗	Sorkh-kuh	✗	Shah-kuh	■	Ayrakan	□	Shir-kuh

راهنمای نمادهای شکل ۲ تا ۴ و توده‌های نفوذی مربوطه.

جدول ۴. نسبت CaO/Na₂O برای توده‌های نفوذی دوره ژوراسیک میانی.

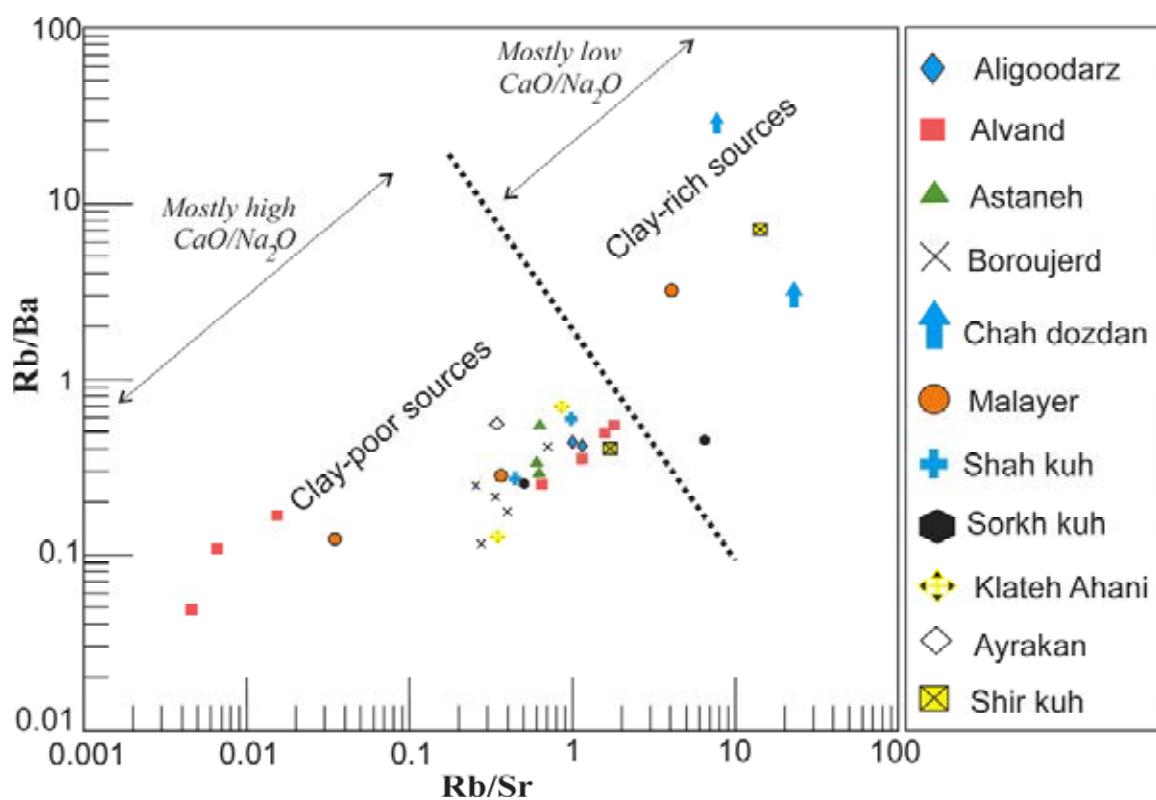
Location	Aligoodarz		Alvand							Astaneh			Boroujerd					
	CaO	Na ₂ O	۱/۴	۱/۱	۱/۷۷	۱/۵۹	۱/۳۲	۲/۱۹	۶/۴	۳/۸۱	۴/۴۸	۶/۶۳	۵/۱۲	۵/۱۶	۶/۹	۵/۹	۵/۲	۴/۱
CaO/Na ₂ O	۱/۳۶	-۰/۳۵	-۰/۴۷	-۰/۵۴	-۰/۳۶	-۰/۶۹	-۰/۸۱	-۰/۵	-۰/۷۸	۲/۵۶	۲/۱۱	۲	۲/۷۶	۲/۳۶	۱/۴۴	۱/۴۱	-۰/۷۵	
Location	Chah-Dozdan	Malayer			Shah Kuh		Sorkh Kuh		Klateh Ahani		Ayrakan			Shir-kuh				
CaO	-۰/۷۲	-۰/۷۱	-۰/۷۳	-۰/۳۲	-۰/۰۱	۳/۹۵	۱/۸۶	۴/۸	۳/۵	۳/۳۶	۲/۱	-۰/۹۸	-۰/۶۳	۲/۷۷	-۰/۵۸			
Na ₂ O	۱/۸۲	۲/۹۵	۶	۲/۳۶	-۰/۲۴	۲/۶۱	۲/۸۱	۲/۳۲	-۰/۶۹	۲/۹۲	۳/۴۴	۳/۶۵	۳/۰۶	۲/۴	۲/۹۴			
Cao/Na ₂ O	-۰/۴	-۰/۲۴	-۰/۱۲	-۰/۹۸	۸/۳۸	۱/۵۱	-۰/۶۶	۲/۰۷	۵/۰۷	۱/۱۵	-۰/۶۱	-۰/۲۷	-۰/۲۱	۱/۱۵	-۰/۲			

گابرویی (۱۶۶ میلیون سال)، توده گرانیتی (۱۶۴ تا ۱۶۱ میلیون سال) و گرانیتوئید لوکوکراتیک (۱۵۴ میلیون سال) می‌باشد. با توجه به سن توده‌ها و نیز مقادیر اولیه ایزوتوب $\text{Nd}^{87}/\text{Sr}^{86}$ می‌توان انتظار داشت که در زمان تشکیل توده گابرویی هنوز شرایط فرورانشی همانند شرایط تشکیل توده سیاه‌کوه در آن منطقه وجود داشته است. پس از تشکیل توده گابرویی شرایط زمین‌شناسی به‌کلی تغییر کرده است، به طوری که در توده‌های گرانیتی و گرانیتوئید لوکوکراتیک مقادیر اولیه ایزوتوب $\text{Nd}^{143}/\text{Sr}^{144}$ افزایش چشمگیر داشته و مقادیر $\text{Nd}^{87}/\text{Sr}^{86}$ نیز منفی گردیده است. این تغییرات حاصل از تفاوت در منشأ تشکیل ماقماً بوده که این خود حاصل از تغییر در محیط تکتونیکی است، به طوری که در مورد کمپلکس‌الوند منشأ ماقماً از جبهه در یک محیط فرورانشی به منشأ پوسته قاره‌ای در یک محیط برخورد قاره‌ای تغییر کرده است. لازم به ذکر است که به دلایلی همچون ناهموار بودن لبه صفحات قاره‌ای زمان برخورد در همه جا یکسان و همزمان نبوده و در مناطق مختلف این زمان متغیر می‌باشد که این مسئله در کمپلکس‌الوند به خوبی مشاهده می‌گردد. نسبت اولیه ایزوتوب $\text{Nd}^{143}/\text{Sr}^{144}$ برای گرانیت در قاره‌های مختلف تغییرات زیادی نشان می‌دهد و محدوده‌ای از ۰/۰۵۱۲۵۰ تا ۰/۰۵۱۲۴۷ بین اولیه $\text{Nd}^{143}/\text{Sr}^{144}$ و مقدار مثبتی از $\text{Nd}^{87}/\text{Sr}^{86}$ اولیه بین ۰/۰۵۱۲۳۸ تا ۰/۰۵۱۲۰۹ تراویز می‌باشد. مقادیر اولیه $\text{Nd}^{87}/\text{Sr}^{86}$ در این توده‌های نفوذی منفی بوده و بین -۶/۵۱ تا -۱/۱ در تغییر است (جدول ۵). این مقادیر نشان‌دهنده منشأ پوسته قاره‌ای برای ماقماً این توده‌های نفوذی است (شکل ۸). تنها استثنای مشاهده شده در این میان، مربوط به کمپلکس‌الوند است که مقادیر اولیه ایزوتوب استرانسیوم توده گابرویی آن کاهش قابل توجهی دارد و همچنانی مقادیر اولیه $\text{Nd}^{87}/\text{Sr}^{86}$ آن مثبت است. از نظر سنی توده‌های نفوذی کمپلکس‌الوند از قدیم به جدید شامل توده

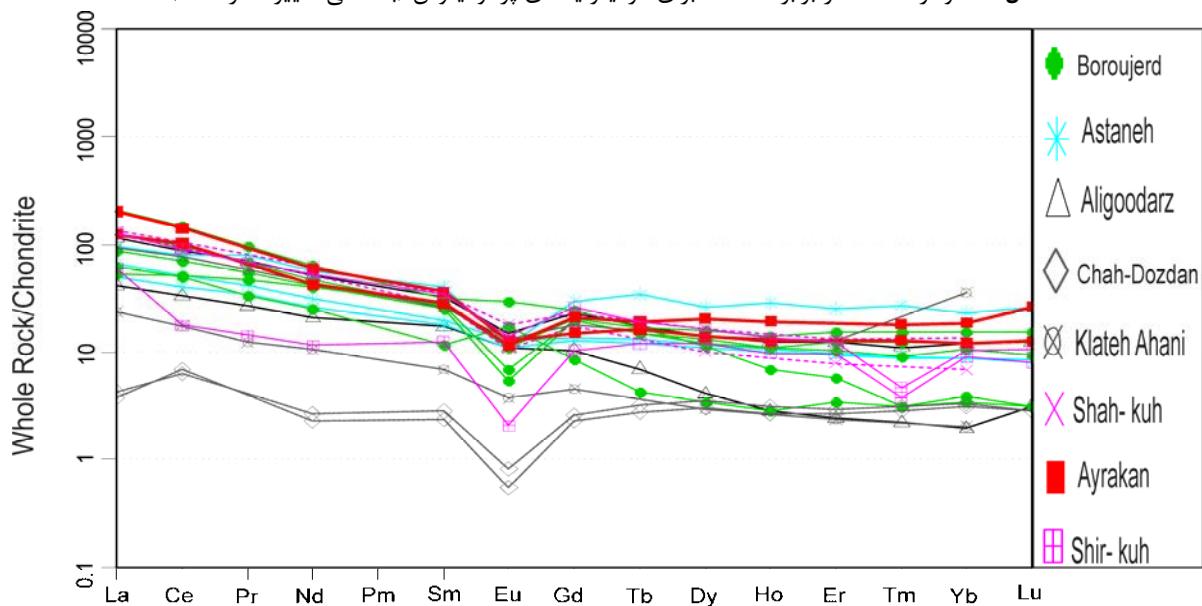
ایزوتوب‌های Sm/Nd و Rb/Sr داده‌های سن‌سنجی بر پایه روش U-Pb, Rb-Sr, K-Ar دیگر روشها و داده‌های ایزوتوب Sm/Nd و Rb/Sr برای توده‌های نام برده شده در جدول شماره (۵) و شکل شماره (۸) آورده شده است.

تریاس پایانی- ژوراسیک ابتدایی توده نفوذی سیاه‌کوه به عنوان یکی از قدیمی‌ترین توده‌های نفوذی گرانیتوئیدی حاصل از فرورانش نئوتیسیس دارای مقدار نسبت اولیه ایزوتوب $\text{Nd}^{143}/\text{Nd}^{144}$ بین ۰/۰۵۱۲۴۷ و ۰/۰۵۱۲۵۰ و مقدار مثبتی از $\text{Nd}^{87}/\text{Sr}^{86}$ اولیه بین +۲/۴۵ تا +۱/۸۱ می‌باشد که نشان می‌دهد ماقماً منشأ جبهه و ذوب پوسته اقیانوسی دارد [۱۲].

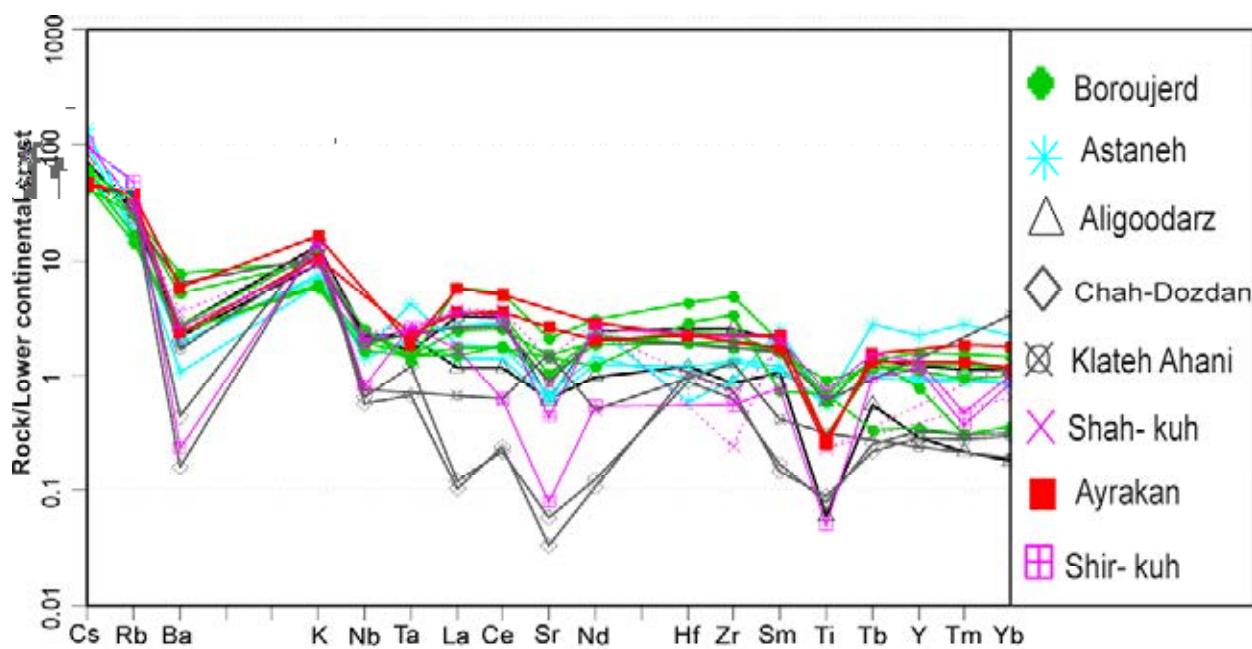
ژوراسیک میانی نسبت اولیه ایزوتوب $\text{Nd}^{143}/\text{Nd}^{144}$ برای $\text{Nd}^{87}/\text{Sr}^{86}$ برابر توده‌های نفوذی گرانیتوئیدی دوره زمانی ژوراسیک میانی به ترتیب بین ۰/۰۵۱۲۳۸ تا ۰/۰۵۱۲۰۹ و ۰/۰۵۱۲۰۶ تا ۰/۰۵۱۲۳۸ می‌باشد. مقادیر اولیه $\text{Nd}^{87}/\text{Sr}^{86}$ در این توده‌های نفوذی منفی بوده و بین -۶/۵۱ تا -۱/۱ در تغییر است (جدول ۵). این مقادیر نشان‌دهنده منشأ پوسته قاره‌ای برای ماقماً این توده‌های نفوذی است (شکل ۸). تنها استثنای مشاهده شده در این میان، مربوط به کمپلکس‌الوند است که مقادیر اولیه ایزوتوب استرانسیوم توده گابرویی آن کاهش قابل توجهی دارد و همچنانی مقادیر اولیه $\text{Nd}^{87}/\text{Sr}^{86}$ آن مثبت است. از نظر سنی توده‌های نفوذی کمپلکس‌الوند از قدیم به جدید شامل توده

شکل ۵. نمودار Rb/Sr در برابر Rb/Ba برای گرانیتوئیدهای پرآلومینوس (با اندکی تغییرات از [۵۶]).

شکل ۶. نمودار توزیع عناصر نادر خاکی نرمالیزه شده به کندریت (مقدار REE کندریت از [۵۷]).

شکل ۷. نمودار عنکبوتی برخی عناصر فرعی و نادر خاکی نرمایزه شده نسبت به پوسته قاره‌ای تحتانی (مقدار پوسته قاره‌ای از [۵۹]).

مقادیر، پوسته قاره‌ای به عنوان منشأ این توده‌های نفوذی در نظر گرفته شده است [۸].

ترشیاری

گرانیتوئیدهای حاصل از فرورانش صفحه نئوتیس به زیر صفحه ایران در زون ولکانیکی ایران مرکزی دارای نسبت اولیه ایزوتوب $^{87}\text{Sr}/^{86}\text{Sr}$ بین 0.70433 ± 0.0579 تا 0.70579 ± 0.0706 و مقدار ϵNd بین -13 ± 3 تا $+23 \pm 0$ می‌باشد. به طور کلی در این گرانیتوئیدها مقادیر اولیه ایزوتوب $^{87}\text{Sr}/^{86}\text{Sr}$ پایین (کمتر از 0.704) و مقادیر ϵNd آن مثبت است که نشان می‌دهد این گرانیتوئیدها از پوسته قاره‌ای منشأ نگرفته‌اند. شباهت داده‌های اولیه ایزوتوب $^{87}\text{Sr}/^{86}\text{Sr}$ و ϵNd گرانیتوئیدهای دوره زمانی ژوراسیک میانی به گرانیتوئیدهای حاصل از برخورد صفحه ایران و توران در محل زمین درز پالئوتیس جالب توجه می‌باشد و سرگذشت مشابهی را برای این دو گروه از گرانیتوئید پیشنهاد می‌دارد، همچنین پیشنهاد می‌شود گرانیتوئیدهای دوره زمانی ژوراسیک میانی همانند گرانیتوئیدهای حاصل از بسته شدن پالئوتیس از پوسته قاره‌ای منشأ گرفته است. ارتباط سن و مقادیر اولیه ایزوتوب $^{87}\text{Sr}/^{86}\text{Sr}$ و ϵNd به ترتیب در شکل‌های (۹) و (۱۰) نشان داده شده است.

به عنوان مثال قرارگیری سنگهای پوسته قاره‌ای در چرخه ذوب مجدد باعث افزایش مقدار اولیه ایزوتوب $^{87}\text{Sr}/^{86}\text{Sr}$ می‌شود. پوسته قاره‌ای ایران جزو پوسته‌های کم سن بوده [۷۲] و بنابراین گرانیتوئید منشأ گرفته از این پوسته نیز به نسبت گرانیتوئیدهای منشأ گرفته از پوسته‌های قدیمی‌تر از مقدار پایین‌تری از $^{87}\text{Sr}/^{86}\text{Sr}$ برخوردار می‌باشد، در نتیجه مقایسه مقادیر ایزوتوبی گرانیتوئیدهای صفحه ایران با دیگر نقاط جهان به نظر صحیح نمی‌باشد. با توجه به این نکته، بهترین راه مقایسه مقادیر ایزوتوب‌های Sm/Nd و Rb/Sr بین ۰.۶۳۵/۰.۶۴۵ و ۰.۷۹۴/۰.۷۹۰ می‌باشد. با توجه به این نکته، تیپ‌های گرانیتوئیدی در هر مکانی از پوسته کره زمین، استفاده از مقادیر ایزوتوبی مربوط به تیپ‌های گرانیتوئیدی همان مکان پوسته است. بر همین اساس در خصوص صفحه ایران از گرانیتوئیدهای برخوردی حاصل از بسته شدن پالئوتیس به عنوان گرانیتوئیدهای تیپیک S و گرانیتوئیدهای کمریند ولکانیکی ایران مرکزی به عنوان گرانیتوئیدهای تیپیک I جهت مقایسه با گرانیتوئیدهای دوره ژوراسیک میانی بهره برده شده است جدول (۵) (شکل ۸).

تریاس پایانی

گرانیتوئیدهای حاصل از برخورد صفحه ایران و توران دارای نسبت اولیه ایزوتوب $^{87}\text{Sr}/^{86}\text{Sr}$ بین 0.70794 ± 0.070985 تا 0.70635 ± 0.05905 و مقدار ϵNd آن

جدول ه. داده های سن سنجی، اینوتوب Sm/Nd و Rb/Sr مربوط به توده های نفوذی جدول شماره (۳).

Name of intrusion	Hassan Robat	Shab-Kuh	Alvand
Structural zone	Sanandaj-Sirjan	Sanandaj-Sirjan	Sanandaj-Sirjan
Longitude	50°50'	57°00'	48°26'
Latitude	33°25'	28°37'	34°45'
Rock type	Granite	Granodiorite	Leucocratic granitoids
Sample	MZ-2	MZ-6	SH186
Zircon U-Pb(Ma)	1.7 Ma		SH201
K-Ar(Ma)			SH243
Rb-Sr(Ma)			
other(Ma)			
Rb(ppm)			
Sr(ppm)			
⁸⁷ Rb/ ⁸⁶ Sr			
(⁸⁷ Sr/ ⁸⁶ Sr) m			
(⁸⁷ Sr/ ⁸⁶ Sr) i			
Sm(ppm)	1223	1176	1171
Nd(ppm)	4111	4114	4115
¹⁴⁷ Sm/ ¹⁴⁴ Nd	1.074	1.074	1.074
(¹⁴³ Nd/ ¹⁴⁴ Nd) m	-1.54	-1.54	-1.54
(¹⁴³ Nd/ ¹⁴⁴ Nd) i	-0.9	-0.9	-0.9
ϵ Nd(t)	+1	+1.1	-1.1
Reference	[1]	[1]	[1]

ادامه جدول.

Name of intrusion	Algootdar	Astaneh	Boroujerd	Chah-Dordan	Malayer
Structural zone	Sanandaj-Sirjan	Sanandaj-Sirjan	Sanandaj-Sirjan	Sanandaj-Sirjan	Sanandaj-Sirjan
Longitude	49°37'	49°20'	49°00'	54°45'	49°45'
Latitude	33°30'	33°45'	33°50'	30°00'	34°20'
Rock type	Granodiorite	Tonalite	Qtz-diorite	Granodiorite	Qtz-diorite
Sample	San11	AS	G12	B2A31	AD4
Zircon U-Pb(Ma)	147 ± 1W	WT	W	WT	WT
K-Ar (Ma)					
Rb-Sr(Ma)					
other(Ma)					
Rb(ppm)	187	187/T	187	187/A	187/A
Sr(ppm)	187	187/A	187/A	187/A	187/A
⁸⁷ Rb/ ⁸⁶ Sr	1.177	1.177	1.177	1.177	1.177
(⁸⁷ Sr/ ⁸⁶ Sr)im	1.111	1.111	1.111	1.111	1.111
(87Sr/86Sr)i	-/V-AF	-/V-AF	-/V-VF	-/V-VF	-/V-VF
Sr (ppm)	V/V	T/T	F/AF	D/DA	V/V
Nd (ppm)	T/T/V	V/V	T/T/V	D/VDA	T/V/V
¹⁴⁷ Sm/ ¹⁴⁴ Nd	+/17F	+/17F	+/17F	+/17F	+/17F
(¹⁴³ Nd/ ¹⁴⁴ Nd)m	+/Δ17.1	+/Δ17.1	+/Δ17.1	+/Δ17.1	+/Δ17.1
(¹⁴³ Nd/ ¹⁴⁴ Nd)i	+/Δ17.1	+/Δ17.1	+/Δ17.1	+/Δ17.1	+/Δ17.1
ε Nd(t)	-Δ/F	-F	-Δ/A	-T/ΔT	-T/V
Reference	[φ]	[φ]	[φ]	[δ]	[δ]

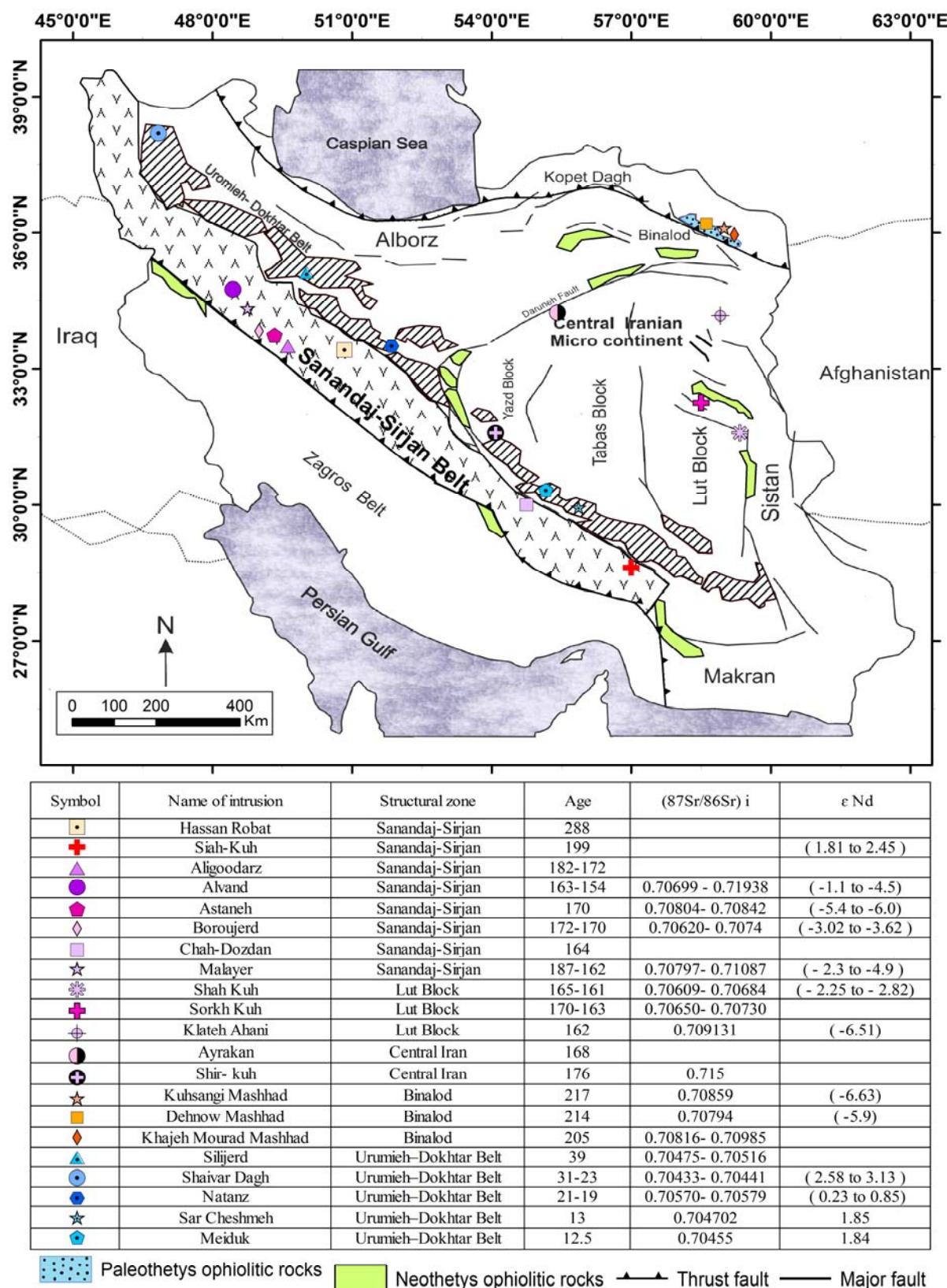
جداول .دامنه

Name of intrusion	Malayer (cont.)	Shah Kalh	Sorkh Kalh	Klatkeh Abani	Ayakan	shir-kuh	Kuh-sang! Mashhad	Delinow Mashhad	Khajeh Mourad Mashhad
Structural zone	Sanandaj-Sirjan	Lut block	Lut block	Lut block	Central Iran	Binalod	Binalod	Binalod	Binalod
Longitude	48°45'	59°20'	58°30'	58°55'	55°25'	54°05'	59°33'	59°25'	59°41'
Latitude	34°20'	31°35'	32°15'	34°10'	34°14'	31°35'	36°16'	36°21'	36°08'
Rock type	Tonalitic Monzogranite	Granodioritic Syenogranite	Granodioritic Syenogranite	Granodioritic Granodiorite	Granodioritic Granite	Granodioritic Granite	Biotite granodiorite	Diorite	Applitic muscovite granite
Sample	208	209	97-93	97-63	SB-11	208D	R-20	KL-7	
Zircon U-Pb(Ma)	164	167					167		
K-Ar (Ma)		165	161	161				114	114
Rb-Sr(Ma)					114	167		168	117
Other(Ma)									
Rb(ppm)	94	114	112	112	112	112	112	112	112
Sr(ppm)	7.5	7.5	7.5	7.5	7.5	7.5	7.5	7.5	7.5
$\delta^{87}\text{Sr}/\text{Sr}$	-/11	-/11.5+/-0.1	-/11.5+/-0.1	-/11.5+/-0.1	-/11.5+/-0.1	-/11.5+/-0.1	-/11.5+/-0.1	-/11.5+/-0.1	-/11.5+/-0.1
$\delta^{87}\text{Sr}/\text{Sr}_{\text{SM}}$	-/11.4+/-0.1	-/11.4+/-0.1	-/11.4+/-0.1	-/11.4+/-0.1	-/11.4+/-0.1	-/11.4+/-0.1	-/11.4+/-0.1	-/11.4+/-0.1	-/11.4+/-0.1
$(\delta^{87}\text{Sr}/\text{Sr})_1$	-/11.4+/-0.1	-/11.4+/-0.1	-/11.4+/-0.1	-/11.4+/-0.1	-/11.4+/-0.1	-/11.4+/-0.1	-/11.4+/-0.1	-/11.4+/-0.1	-/11.4+/-0.1
Sin (ppm)	111	111	111	111	111	111	111	111	111
Nd (ppm)	111	111	111	111	111	111	111	111	111
$^{147}\text{Sm}/^{144}\text{Nd}$	-/11.11	-/11.11	-/11.11	-/11.11	-/11.11	-/11.11	-/11.11	-/11.11	-/11.11
$(^{143}\text{Nd}/^{144}\text{Nd})_{\text{SM}}$	-/11.11	-/11.11	-/11.11	-/11.11	-/11.11	-/11.11	-/11.11	-/11.11	-/11.11
$(^{143}\text{Nd}/^{144}\text{Nd})_1$	-/11.11	-/11.11	-/11.11	-/11.11	-/11.11	-/11.11	-/11.11	-/11.11	-/11.11
$\varepsilon \text{Nd(t)}$	-11.1	-11.1	-11.1	-11.1	-11.1	-11.1	-11.1	-11.1	-11.1
Reference	[51], [61]	[51]	[51]	[51]	[51]	[51]	[51]	[51]	[51]

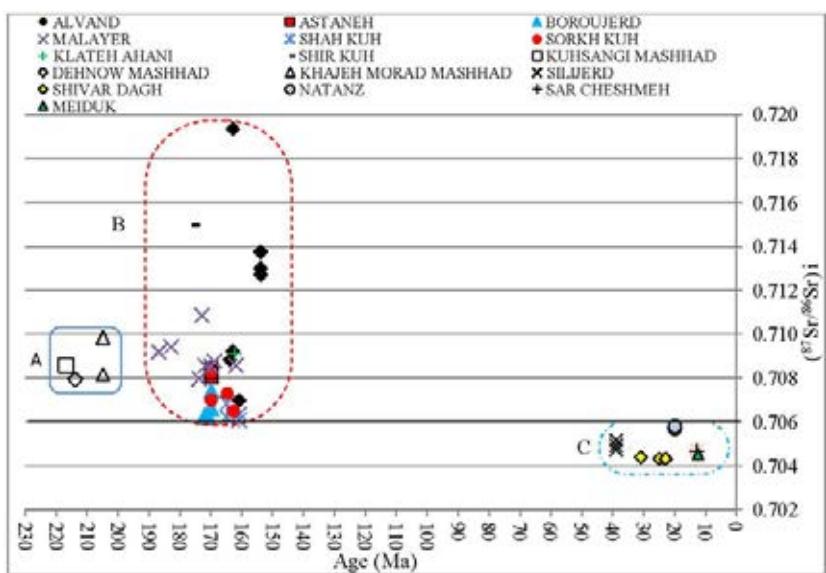
داده جدول ۵

Name of intrusion	Silljerd	Shalvar Dagh	Natanz	Sar Cheshmeh	Melduk
Structural zone	Uromieh-Dokhtar Belt				
Longitude	59° 00'	46° 50'	51° 51'	55° 52'	55° 10'
Latitude	35° 07'	38° 40'	33° 30'	29° 56'	30° 20'
Rock type	Diorite	Diorite	Granodiorite	Granodiorite	Granodiorite
Sample	R.2.1	R.2.21	Sh-M1-15	Sh-M3-73	Sh-M3-130
Zircon U-Pb(Ma)			Υ1	ΥΔ	ΥΤ
K-Ar (Ma)	Τ4				
Rb-Sr(Ma)					
other(Ma)					
Rb(ppm)	Υ/ΖΑ	Τ12.2	12.8/ΖΖ	Υ/Ζ/Ζ	ΥΥ
Sr(ppm)	Υ·1.27	Υ·1.52	Υ·2·/ΖΖ	ΖΖ/ΖΖ	Υ·1.2
⁸⁷ Rb/ ⁸⁶ Sr	·/1.77	·/1.77	·/1.81	·/1.81	·/1.81
(⁸⁷ Sr/ ⁸⁶ Sr)Rb			·/Υ·ΖΖΖΖ	·/Υ·ΖΖΖΖ	·/Υ·ΖΖΖΖ
(⁸⁷ Sr/ ⁸⁶ Sr)I	·/Υ·ΖΖΖΖ	·/Υ·ΖΖΖΖ	·/Υ·ΖΖΖΖ	·/Υ·ΖΖΖΖ	·/Υ·ΖΖΖΖ
Sr (ppm)	Υ·1.2	Υ·1.2	Υ·1.2	Υ·1.2	Υ·1.2
Nd (ppm)	ΥΖ/Ζ1	ΔΥ/ΖΔ	ΔΥ/Ζ1	ΔΥ/Ζ1	ΔΥ/Ζ1
¹⁴³ Sm/ ¹⁴⁴ Nd		·/1.47	·/1.47	·/1.47	·/1.47
(¹⁴³ Nd/ ¹⁴⁴ Nd) m	·/ΔΥΥΥ	·/ΔΥΥΥ	·/ΔΥΥΥ	·/ΔΥΥΥ	·/ΔΥΥΥ
(¹⁴³ Nd/ ¹⁴⁴ Nd)i		·/ΔΥΥΥ	·/ΔΥΥΥ	·/ΔΥΥΥ	·/ΔΥΥΥ
ε Nd(t)	+ Τ/Ζ	+ Υ/ΖΔ	+ Υ/ΖΥ	+ Υ/ΖΔ	+ Υ/ΖΔ
Reference	[ΖΔ], [ΖΖ]	[ΖΥ]	[ΖΔ], [ΖΖ]	[Υ·], [ΥΥ]	[Υ·], [ΥΥ]

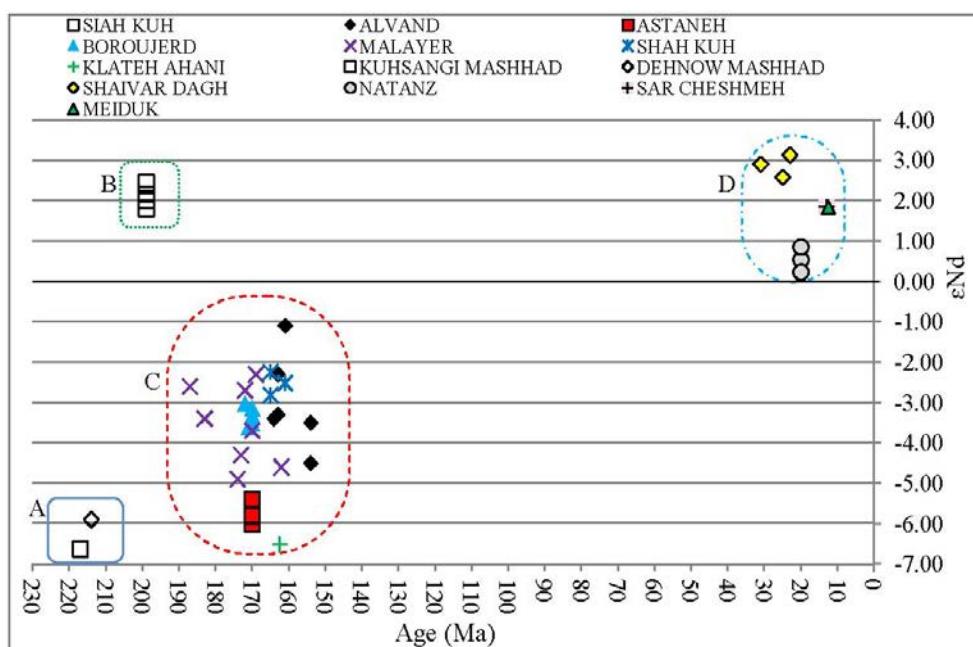
* داده‌های با فرمت ایتالیک توسط نویسنده‌گان این مقاله محاسبه شده‌اند

شکل ۸. موقعیت توده‌های نفوذی ژوراسیک میانی و برخی از توده‌های قبل و بعد از آن در ایران همراه با داده‌های سن سنگی و ایزوتوبی شکل اولیه با تغییرات از [۱۴، ۱۳، ۱۱].

شکل ۹. نمودار سن در برابر داده‌های اولیه ایزوتوب $^{87}\text{Sr}/^{86}\text{Sr}$ برای توده‌های نفوذی گرانیت‌وئیدی موجود در جدول شماره ۵: A: توده‌های مربوط به برخورد پالئوتیس؛ B: توده‌های ژوراسیک میانی؛ C: توده‌های نفوذی حاصل از فروراش در ترشیاری.

شکل ۱۰. نمودار سن در برابر داده‌های اولیه ϵNd برای توده‌های نفوذی گرانیت‌وئیدی موجود در جدول شماره ۵: A: توده‌های مربوط به برخورد پالئوتیس؛ B: توده نفوذی آغازین فروراش نئوتیس (سیاه‌کوه)؛ C: توده‌های ژوراسیک میانی؛ D: توده‌های نفوذی حاصل از فروراش در ترشیاری.

شکل (۱۰)، مقدار ϵNd برای گرانیت‌وئیدهای حاصل از فروراش (توده نفوذی سیاه‌کوه و توده‌های نفوذی ترشیاری) مثبت و برای گرانیت‌وئیدهای تیپ برخوردی (حاصل از بسته شدن پالئوتیس و ژوراسیک میانی) منفی می‌باشد. مقدادر مثبت منشأ جبهات و مقدادر منفی منشأ پوسته‌ای را برای ماقما پیشنهاد می‌کند [۷۳].

در نمودار سن در برابر ایزوتوب اولیه $^{87}\text{Sr}/^{86}\text{Sr}$ شکل (۹)، گرانیت‌وئیدهای حاصل از بسته شدن پالئوتیس و نیز ژوراسیک میانی مقادیر بالای ۰/۷۰۶ و گرانیت‌های فروراشی ترشیاری مقادیر کمتر از ۰/۷۰۶ دارا می‌باشند. با توجه به این نمودار، می‌توان مقدار ایزوتوب اولیه $^{87}\text{Sr}/^{86}\text{Sr}$ برابر با ۰/۷۰۶ را به عنوان مرز جداگانه گرانیت‌وئیدهای با منشأ پوسته و جبهه ϵNd برای صفحه ایران پیشنهاد کرد. در نمودار سن در برابر

دگرگونی دهسلم سن ۱۵۹ و ۱۶۳ میلیون سال را به دست آورده‌اند. توده نفوذی شاهکوه در این مجموعه دگرگونی نفوذ نموده است. رخداد دگرگونی ناحیه‌ای (با درجه آمفیبولیت متوسط) و ضخیم شدگی پوسته در مجموعه دگرگونی قوری (Qori Complex) در جنوب غرب زون سنندج-سیرجان بین Monazite Pb (Zircon SHRIMP U-Pb) ۱۸۰ و CHIME U-Th total ۱۸۷ میلیون سال ثبت شده است. توده نفوذی گرانیتoidی چاهزادان در این میان مجموعه دگرگونی نفوذ کرده است [۷۷]. در منطقه همدان، قدیمی‌ترین سنگهای شناسایی شده در ستون چینه‌شناسی سن ما قبل ژوراسیک بالایی دارند و در حد متوسط تا شدید دگرگون شده‌اند. فسیلهای شناسایی شده در این سنگها نشان‌دهنده سن ژوراسیک است و به‌ویژه فسیلهای اول ژوراسیک میانی در این سنگها دیده می‌شوند. بر روی این سنگهای دگرگونی ماسه‌سنگ و آهک غیر دگرگون با مرز ناپیوسته حرارتی گرفته است [۷۸]. وجود فسیلهای اول ژوراسیک میانی در میان سنگهای دگرگون و پوشیده شدن توسط سنگهای غیر دگرگون ژوراسیک بالایی نشان می‌دهد که رخداد دگرگونی ناحیه‌ای در حدود زمان ژوراسیک میانی در این ناحیه رخ داده است. توده نفوذی الوند با سن ژوراسیک میانی در سنگهای دگرگون این منطقه نفوذ کرده است. احتمال داده شده [۷۹] در منطقه همدان، جایگیری سنگهای پلوتونیک ملایر را همزمان با دگرشكلي در مقیاس ناحیه‌ای و در یک محیط با استرین بالا دانسته‌اند.

جایگیری افیولیت

در محل خط درز زاگرس چندین توده افیولیت دیده می‌شود که حاصل برخورد قاره‌ای بین صفحه آفریقا-عربی و ایران است [۸۰]. کمربند افیولیتی نیریز-کرمانشاه از این جمله می‌باشد که در طول زاگرس به‌روی حاشیه جنوبی زون سنندج-سیرجان فرارانش کرده است [۸۱]. اکثر محققان سن جایگیری این کمربند افیولیتی را کرتاسه بالایی در نظر گرفته‌اند [۱۱، ۳۰، ۸۱، ۸۲، ۸۳]، با وجود این سن دیگر نیز برای جایگیری افیولیت‌های این کمربند پیشنهاد شده که قابل تأمل است. تعیین سن به دست آمده به روش $^{40}\text{Ar}/^{39}\text{Ar}$ Reynolds و Haynes توسط گسسته نئوتیس در دو مرحله گسسته اقیانوسی

برخی از شواهد زمین‌شناسی رخداد برخورد تکتونیکی در دوره زمانی ژوراسیک میانی ایران در صورت برخورد دو صفحه عربی و ایران، علاوه بر مagma تیسم خاص این موقعیت تکتونیکی، از برخی شواهد دیگر زمین-شناسی نیز می‌توان جهت اثبات رخداد این پدیده کمک گرفت که برخی از این شواهد در زیر آورده شده است:

چینه‌شناسی

رخداد زمین‌ساختی سیمرین میانی (Bathonian) اولین بار توسط آقانباتی [۷۴]، آقانباتی و سعیدی [۷۵] برای زمان ژوراسیک میانی ایران معرفی گردیده است. بررسی چینه‌شناسی، magma تیسم و دگرگونی ژوراسیک ایران گویای آن است که رویداد سیمرین میانی رویدادی کوهزاست که با چین‌خوردگی، تکاپوی آتش‌شانی، جایگیری توده‌های نفوذی و حتی دگرگونی هماه بوده است [۶۳]. آقانباتی [۶۳] زمان رخداد سیمرین میانی را در همه جا یکسان ندانسته، اما سن جایگیری برخی از توده‌های نفوذی مرتبط با این رخداد را ۱۶۵ تا ۱۷۵ میلیون سال در نظر گرفته است. برخی از مهمترین تأثیرات رخداد سیمرین میانی بر زمین‌شناسی ایران شامل: توقف در رسوب‌گذاری، ایجاد فرابوم، جایگیری توده‌های نفوذی، تکاپوی آتش‌شانی، دگرگونی و کانه‌زایی می‌باشد [۶۳].

دگرگونی و متامورفیسم

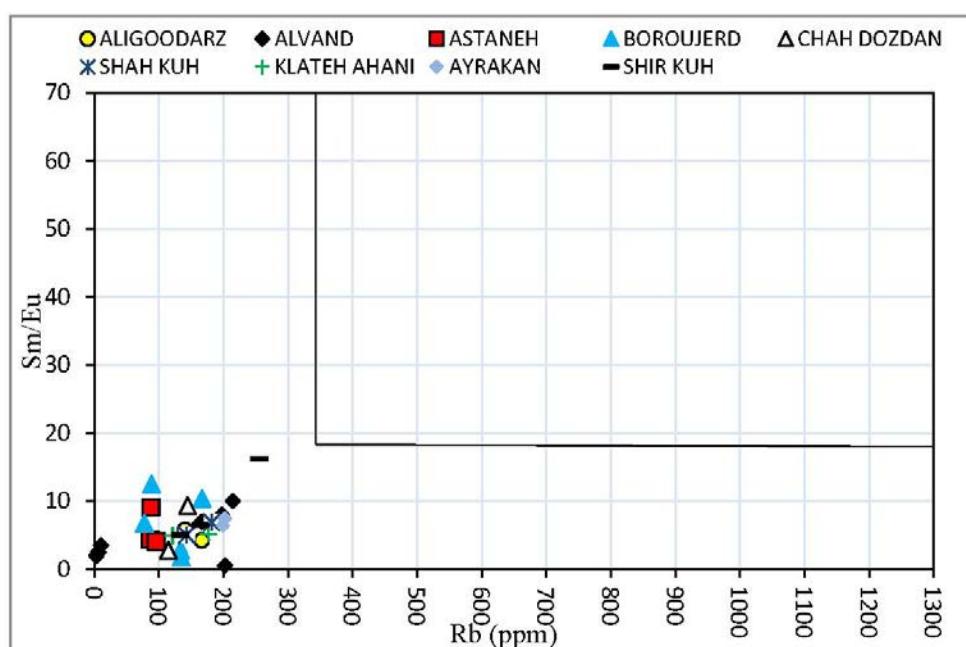
از نتایج عملکرد رویداد سیمرین میانی (در ژوراسیک میانی)، ایجاد دگرگونی در سنگهای تریاس زیرین-ژوراسیک میانی (گروه شمشک) و سنگهای کهنه‌تر است [۶۳]. از جمله شواهد عملکرد این فاز دگرگونی در مناطق حاوی گرانیتoidهای ژوراسیک میانی، می‌توان به موارد زیر اشاره کرد: در بلوك لوت دگرگونی ناحیه‌ای (کوهزایی ژوراسیک میانی) باعث تبدیل شیل و ماسه سنگ شمشک به اسلیت و کوارتزیت شده است. در زمان ژوراسیک میانی (۱۶۵-۱۶۲) توده‌های نفوذی گرانیتoidی همچون شاهکوه، کلاته آهنی و سرخ‌کوه به داخل این اسلیت و کوارتزیت‌ها داخل شده‌اند [۳۶]. سن‌سنگی بیوتیت میکاشیست گارنت واقع در ۶۰ کیلومتری غرب و جنوب غربی نهبدان، به روش رویدیم-استرونیم، ۱۶۵ میلیون سال را نشان داده است [۷۶]، که با فاز سیمرین میانی هماهنگ دارد [۶۳]. محمودی و همکاران [۳۵] برای مجموعه

قلع و تنگستان همراه با گرانیتوئیدهای ژوراسیک میانی ایران مشاهده نشده است. بررسی توان کانی‌سازی توده گرانیتی ملاطالب (الیگودرز)، با استفاده از ویژگیهای ژئوشیمیایی نشان می‌دهد این توده فاقد کانه‌زایی بوده و در رده گرانیتوئیدهای عقیم قرار می‌گیرد [۸۹]. همچنین مطالعات انجام شده بر روی گرانیتوئیدهای تیپ S حاصل از بسته شدن پالتوتیس همچون کوهسنگی، خواجه‌مراد و وکیل‌آباد نشان می‌دهد این گرانیتها در رده فاقد کانه‌زایی قرار می‌گیرند [۹۰]. در Sm/Eu Rb نمودار در برابر گرانیتوئیدهای برخوردی تیپ S زمان ژوراسیک میانی، برخوردی پالتوتیس ایران و توده‌های کانه‌زا از دیگر نقاط جهان ترسیم شده است (شکل ۱۱). همان‌طور که در شکل (۱۱) مشاهده می‌شود، توده‌های ژوراسیک میانی در محدوده گرانیتهای کانه‌زایی قلع قرار نمی‌گیرند. نکته قابل توجه از نظر کانه‌زایی گرانیتوئیدهای ژوراسیک میانی این است که هیچ‌گونه آثاری از کانه‌زایی مس پورفیری که شاخص محیط حاشیه فعال فرونشی در یک محیط همگراست [۹۱]، در بین این توده‌های نفوذی مشاهده نشده است. این موضوع خود می‌تواند دلیلی بر تفاوت اساسی از نظر محیط تکتونیکی و ژئوشیمی گرانیتوئیدهای ژوراسیک میانی با گرانیتوئیدهای حاوی کانه‌زایی مس پورفیری در کمربند ماقمایی ترشیاری ارومیه- دختر و بلوك لوت باشد (شکل ۱۲). در شکل شماره (۱۲) به خوبی تأثیر محیط تکتونیکی بر ماقماتیسم و نوع کانی‌سازی در برخی زون‌های ساختاری مختلف ایران به همراه مثالهایی از این کانی‌سازیها قابل مشاهده است. لازم به ذکر است این شکل فقط جهت مقایسه زمانها (ژوراسیک میانی و ترشیاری) و مکانهای یاد شده (زون سنندج- سیرجان، بلوك لوت و کمربند ارومیه دختر) ترسیم شده و دیگر نقاط و مکانها بررسی نشده است. از جمله دیگر کانسارهای مرتبط با گرانیتوئیدها می‌توان به کانه‌زایی اورانیوم چشم‌هشتاری آیرکان اشاره کرد. منشأ اورانیوم در این کانه‌زایی به توده نفوذی آیرکان نسبت داده شده است [۹۲]. افیولیت‌های نیریز و کرمانشاه از جمله مناطق اولویت‌دار کرم در ایران بوده که از جمله کانسارهای این کمربند افیولیتی کانسار خواجه جمالی نیریز می‌باشد [۸۶]. با وجود این تعلق این کانسار به افیولیت‌های جای‌گزین شده در ژوراسیک میانی یا زمانهای بعدی نیاز به بررسی دقیق سن‌سنجی دارد.

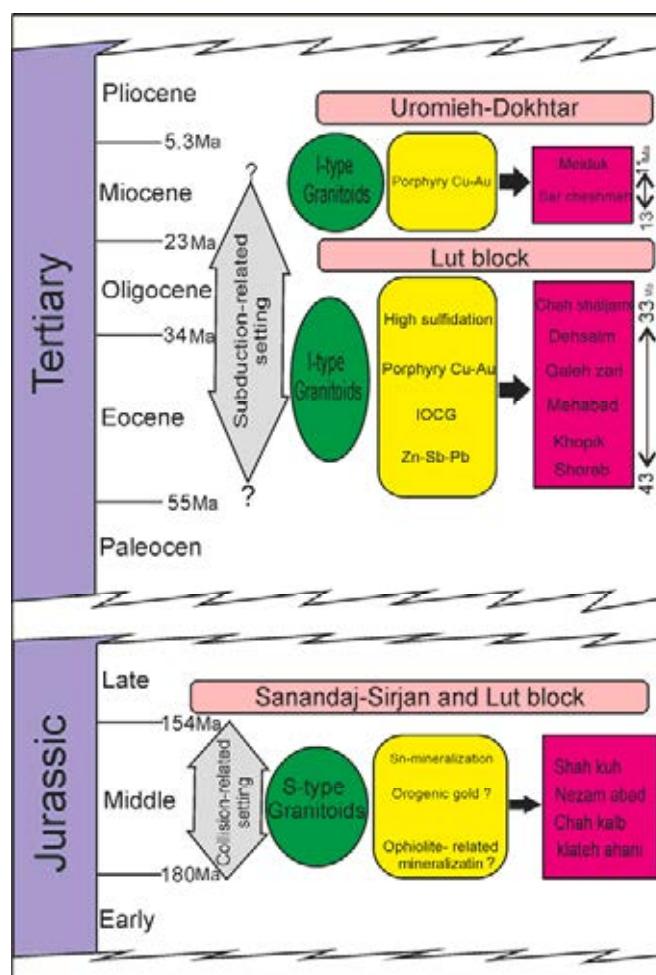
و به طور تکتونیکی در زاگرس و مکران جای‌گیری شده است: مرحله اول در ژوراسیک میانی (۱۷۰ ~ میلیون سال) و مرحله دوم کرتاسه بالایی (۸۹ ~ ۹۷ میلیون سال)، همچنین آمفیولیت‌های مرتبط با مجموعه افیولیت‌های دگرگون شده منطقه نیریز توسط ادیب [۸۴]، بررسی شده است. تعیین سن انجام شده دو سری سن ژوراسیک میانی (۱۷۰ میلیون سال) و کرتاسه بالایی (۸۹ میلیون سال) نشان می‌دهند. با توجه به این مطالب در کمربند افیولیتی زاگرس دو گروه کلی سنی ژوراسیک میانی و کرتاسه بالایی قابل مشاهده است. حضور دو سن متفاوت در این کمربند احتمالاً به دو دلیل باشد: ۱) جای‌گیری افیولیت‌ها در خط درز زاگرس طی دو زمان متفاوت (ژوراسیک میانی و کرتاسه بالایی)، ۲) با توجه به این که تعیین سنها عمدهاً به روش K-Ar و Ar-Ar انجام شده‌اند و این روش به دگرگون شدن سنگها حساس است [۷۲]. احتمال این می‌رود که بخشی از افیولیت‌های جای‌گزین شده در ژوراسیک میانی، در زمان کرتاسه بالایی در اثر اعمال فشار حاصل از جای‌گیر شدن افیولیت‌های کرتاسه بالایی دچار تغییر سن شده‌اند و در واقع سن دگرگونی را از خود نشان می‌دهند نه سن جای‌گیر شدن را. به هر حال این کمربند افیولیتی از نظر سن‌سنجی نیازمند بررسی بیشتر است.

کانه‌زایی

محیط‌های برخورد قاره‌ای (Continental Collision Environments) قابل تقسیم به سه زیر گروه تکتونیکی یا زمین‌شناسی هستند که عبارتند از: ۱) توالی افزاینده، کمربند چین- تراس، ۲) گرانیتوئیدهای برخوردی، ۳) پوسته اقیانوسی فرارانده شده یا افیولیت‌ها. در محیط اول کانه‌زایی طلای مزوترمال کوهزاد، در محیط دوم استوکورک، اسکارن، گرایزن و پگماتیت با کانه‌زایی Sn,W,Li,Bi,Be,U(Nb,Ta) سولفید توده‌ای قبرس و کرومیت پودیفرم قابل مشاهده می‌باشند [۸۵]. در مورد کانه‌زایی همراه با گرانیتوئیدهای ژوراسیک میانی ایران، می‌توان به چندین کانه‌زایی قلع و تنگستان اشاره کرد: کانسار قلع شاهکوه (توده نفوذی شاهکوه)، کانسار تنگستان نظام آباد (توده نفوذی آستانه)، کانسار چاه کلب (توده نفوذی شاهکوه)، نشانه معدنی دهسلم (توده نفوذی شاهکوه) [۸۶، ۸۷] و کانه‌زایی تازه اکتشاف شده کلات آهنی [۸۸]. به‌طور کلی تاکون ذخیره بزرگ و قابل توجهی از نظر

شکل ۱۱. نمودار Rb در برابر Sm/Eu برای گرانیت‌های ژوراسیک میانی و گرانیت‌های حاوی کانه‌زایی قلع در دیگر نقاط جهان [۹۰].

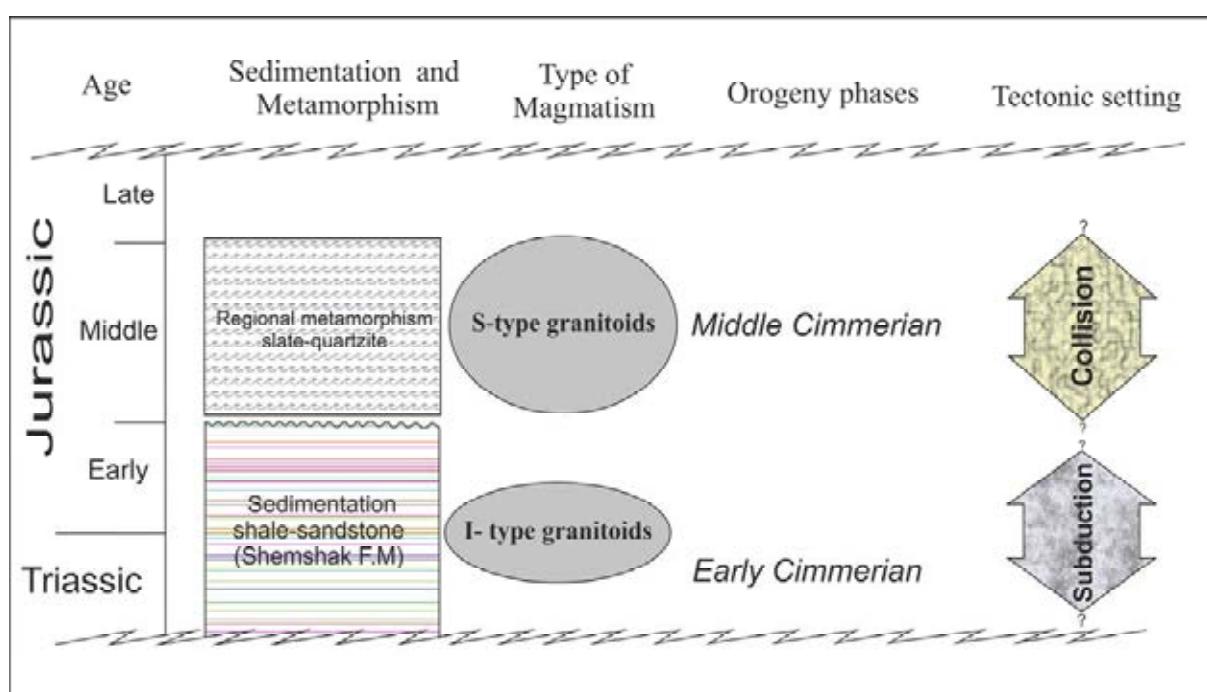

شکل ۱۲. مقایسه ماقماتیسم و کانی‌سازی دوره زمانی ژوراسیک میانی و ترشیاری.

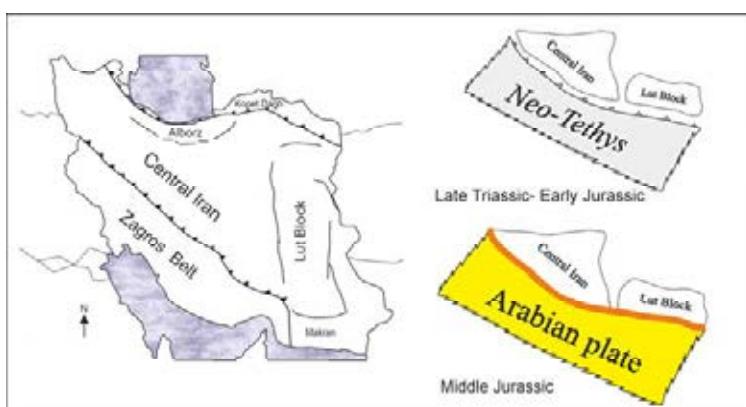
حاصل از برخورد پالئوتیس در زون بینالود و توده‌های تیپ I فروانشی در کمربند آتشفسنای ارومیه دختر، مقدادر ایزوتوپی توده‌های نفوذی ژوراسیک میانی شباهت زیادی با توده‌های تیپ S برخوردی پالئوتیس در زون بینالود نشان می‌دهند. دوره زمانی ژوراسیک میانی دوره ویژه‌ای از نظر تکتونیک مانگماتیسم به نظر می‌رسد، به طوری که علاوه بر نوع مانگماتیسم این دوره زمانی شواهد زمین‌شناسی نیز تأییدی بر رخداد کوهزایی و برخورد دو قاره با یکدیگر است. توقف در رسوب گذاری، دگرگونی ناحیه‌ای، جای‌گیری افیولیت و کانه‌زایی مرتبط با موقعیت برخورد از شواهد تأیید کننده برخورد صفحه ایران و عربستان می‌باشد (شکل ۱۳). مدل احتمالی وضعیت صفحات و موقعیت تکتونیکی جای‌گیری برخی از توده‌های نفوذی در شکل (۱۴) و (۱۵) آورده شده است. پیش از این بررسی، بسیاری از این توده‌های ژوراسیک میانی در تحقیقات گذشته به عنوان تیپ S شناخته شده بوده‌اند، همچون شاه‌کوه [۳۶]، سرخ‌کوه [۲۶]، کلاته‌آهنی [۵۳]، الیگودرز (ملاطلب) [۸۹]، الوند [۹۳]، چاه‌دزدان [۵۰]، آیرکان [۵۴] و شیرکوه [۵۵]؛ با وجود این به نظر می‌رسد توجیه موقعیت تکتونیکی در برخی از این پژوهشها با مشکلاتی رو به رو بوده است.

بحث و نتیجه‌گیری

در دوره زمانی ژوراسیک میانی یکی از شدیدترین فعالیت‌های ماگمایی ایران رخ داده است که جای‌گیری تعداد زیادی توده نفوذی را در پی داشته است. این توده‌ها اغلب در حاشیه صفحات و در زون سنندج- سیرجان، ایران مرکزی و بلوك لوت قابل مشاهده‌اند. از نظر ژئوشیمی اغلب این توده‌ها از نوع پرآلومینوس هستند. نسبت $\text{CaO}/\text{Na}_2\text{O}$ در اکثر نمونه‌ها بالای $1/3$ است که منشأ فقیر از رس (حضور پلاژیوکلاز) را برای تولید مذاب پرآلومینوس تیپ S پیشنهاد می‌دارد [۸۶]. در نمودار توزیع عناصر نادر خاکی نرم‌الیزه شده به کندریت [۸۶]، عنصر Eu آنومالی منفی نشان می‌دهد و نسبت Eu/Eu^* در اغلب نمونه‌ها زیر ۱ است که نشان‌دهنده شرایط احیایی تشکیل مagma و یا منشأ گرفتن آن از عمق پایداری پلاژیوکلاز است. نمودار عنکبوتی نرم‌الیزه شده نسبت به بخش تحتانی پوسته قاره‌ای غنی‌شده‌گی عناصر لیتوفیل با شعاع یونی بزرگ (LILE) مانند K, Cs, Rb و عناصر خاکی کمیاب سبک (La, Ce) (LREE) و کاهیدگی عناصر Ba, Nb, Ta, Sr, Ti را نشان می‌دهد. مقدادر اولیه ایزوتوپ $^{87}\text{Sr}/^{86}\text{Sr}$ این توده‌ها بین 0.70609 تا 0.71938 و مقدار اولیه ϵ_{Nd} آن منفی بوده و بین $-6/51$ تا $-1/11$ در تغییر است که منشأ قاره‌ای را برای تولید magma پیشنهاد می‌کند. در مقایسه با توده‌های تیپ S

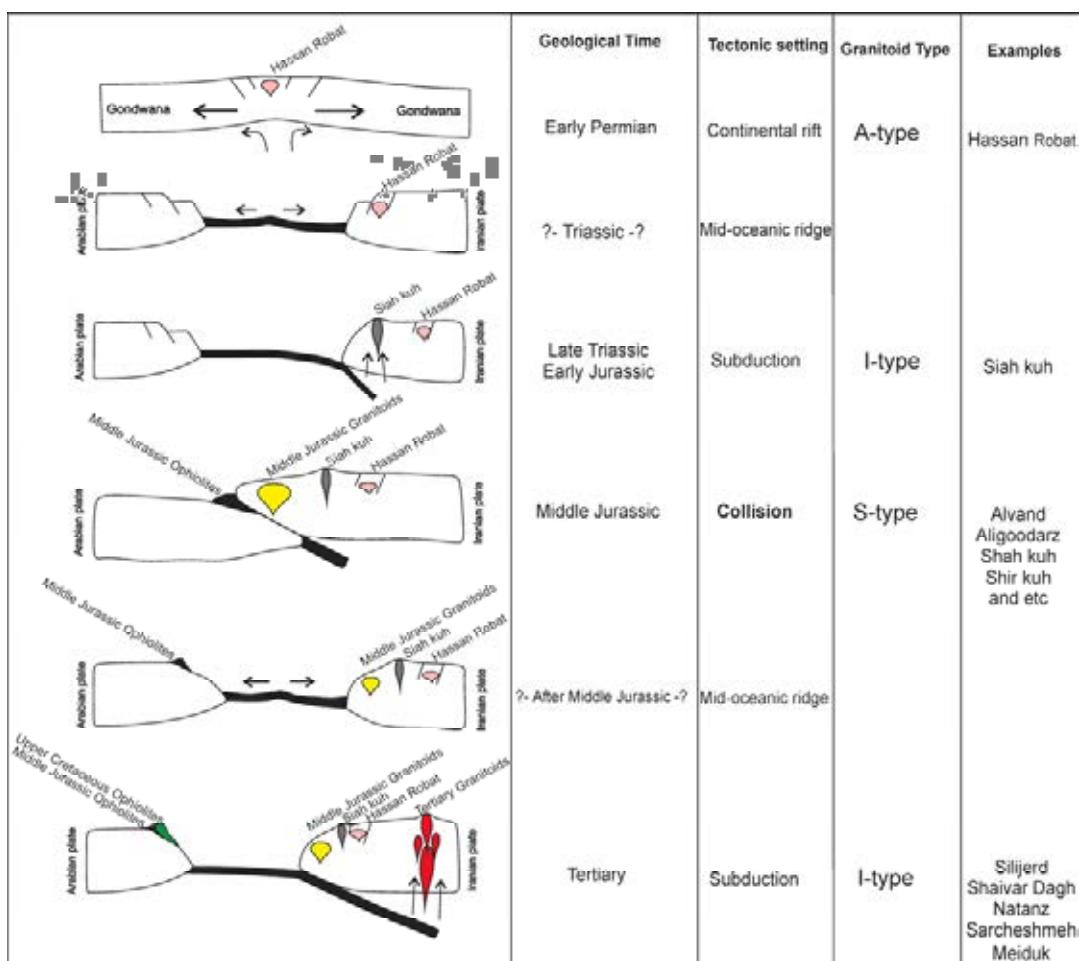
شکل ۱۳. نمودار نشان‌دهنده زمان و موقعیت تکتونیکی ژوراسیک میانی ایران.

شکل ۱۴. شکل شماتیک مربوط وضعیت صفحات تکتونیکی نسبت به هم در زمان قبل و همزمان با ژوراسیک میانی ایران.

تکتونیکی برخوردی این مناطق، دیدگاههای اکتشافی نیز باید بر این اساس طرح ریزی گردند. با توجه به این مسئله پتانسیل کانه‌زایی قلع، تنگستن، طلای نوع کوه‌زایی، سولفید توده‌ای نوع قبرس و کرومیت نوع آلپی در این مناطق برخوردی دور از دسترس نیست، کما این‌که برخی از آنها مورد اکتشاف و بهره‌برداری نیز قرار گرفته‌اند.

با توجه به هم‌یافت بودن افیولیت‌های با سن ژوراسیک میانی و کرتاسه بالایی درون کمربند افیولیتی نیریز- کرمانشاه، احتمالاً مرحله اول بسته شدن اقیانوس نشوتنیس در ژوراسیک میانی بوده و باز شدن مجدد و برخورد دوباره آن نیز در همین خط درز صورت گرفته است، چراکه افیولیت‌های کرتاسه بالایی نیز در همین کمربند دیده می‌شوند (شکل ۱۵). به لحاظ موقعیت

شکل ۱۵. وضعیت تکتونو- ماقماتیسم گرانیتوئیدهای ژوراسیک میانی و مراحل تکتونیکی قبل و بعد از این دوره زمانی.

منابع

- [11] Berberian M., King G. C. P., "Towards a paleogeography and tectonic evolution of Iran", Canadian Journal of Earth Sciences 18 (1981) 210-265.
- [12] Arvin M., Pan Y. M., Dargahi S., Malekizadeh A., Babaei A., "Petrochemistry of the Siah-Kuh granitoid stock southwest of Kerman, Iran: implications for initiation of neotethys subduction", Journal of Asian Earth Sciences 30 (2007) 474-489.
- [13] Ruttner A., Stöcklin J., "Geological map of Iran, scale 1:1000,000", Geological Survey of Iran, (1967).
- [14] Alavi M., "Tectonic map of the Middle East, scale 1:2,900,000", Geological Survey of Iran, (1991).
- [15] Berberian F., Berberian M., "Tectono-plutonic episodes in Iran", In: Delany F.M., Gupta, H.K. (Eds.), Zagros, Hindu Kush, Himalaya Geodynamic Evolution American Geophysical Union Geodynamics Series 3 (1981) 5-32.
- [16] Stocklin J., "Structural history and tectonics of Iran: a review", American Association of Petroleum Geology Bulletin 52 (1968) 1229-1258.
- [17] Jolivet L., Faccenna C., "Mediterranean extension and the Africa-Eurasia collision", Tectonics 19 (2000) 1095-106.
- [18] Agard P., Omrani J., Jolivet L., Mouthereau F., "Convergence history across Zagros (Iran): constraints from collisional and earlier deformation", International Journal of Earth Sciences 94 (2005) 401-419.
- [19] Vincent S. J., Allen M. B., Ismail-zadeh A. D., Flecker R., Foland K. A., Simmons, M. D., "Insights from the Talysh of Azerbaijan into the Paleogene evolution of the South Caspian region", Geological Society of America Bulletin 117 (2005) 1513-33.
- [20] Ballato P., Mulch A., Landgraf A., Strecker M. R., Dalconi M. C., Friedrich A., Tabatabaei S.H., "Middle to late Miocene Middle Eastern climate from stable oxygen and carbon isotope data, southern Alborz mountains, N Iran", Earth and Planetary Science Letters 300 (2010) 125-38.
- [21] Crawford A. R., "Iran continental drift and plate tectonics", 24th Int. Geol. Congr., Montreal, Sect. 3 (1972) 106.112.
- [22] Stampfli G. M., Borel G. D., "A plate tectonic model for the Paleozoic and Mesozoic constrained by dynamic plate boundaries and restored synthetic oceanic isochrones", Earth and Planetary Science Letters 196 (2002) 17-33.
- [1] Barbarin B., "A review of the relationships between granitoid types, their origins and their geodynamic environments", Lithos 46 (1999) 605-626.
- [2] Harris N. B., Pearce J. A., Tindle A. G., "Geochemical characteristics of collision zone magmatism", In Coward M. P. and Reis, A. C., (eds), collision tectonics Spec. Publ. Geol. Soc 19 (1986) 67-81.
- [3] Stampfli G. M., Pillevuit A., "An alternative Permo-Triassic reconstruction of the kinematics of the Tethyan realm", In: J. Dercourt, L.E. Ricou, and B. Vrielinck (Eds.), Atla Tethys Palaeoenvironmental Maps. Explanatory Notes. Gauthier- Villars, Paris (1993) 55-62.
- [4] Stampfli G. M., Marcoux J., Baud A., "Tethyan margins in space and time", In: Channell, J.E.T., Winterer, E.L., Jansa, L.F. (Eds.) Paleogeography and paleoceanography of Tethys Palaeogeography, Palaeoclimatology. Palaeoecology 87 (1991) 373-410.
- [5] Davoudzadeh M., Schmidt K., "A review of the Mesozoic paleogeography and paleotectonic evolution of Iran", Neues Jahrbuch für Geol Palaeontol Abteilungen 168 (1984) 182-207.
- [6] Stampfli G. M., "The intra-alpine terrain: a Paleo-Tethyan remnant in the alpine variscides", Eclogae Geologicae Helvetiae 89 (1) (1996) 13-42.
- [7] Stampfli G. M., "Tethyan oceans", In E. Bozkurt, J. A. Winchester and J. D. A. Piper. Tectonics and magmatism in Turkey and surrounding area, Geological Society of London, Special Publication 173 (2000) 1-23.
- [8] Karimpour M. H., Stern C. R., Farmer L., "Zircon U-Pb geochronology, Sr-Nd isotope analyses, and petrogenetic study of the Dehnow diorite and Kuhsangi granodiorite (Paleo-Tethys), NE Iran", Journal of Asian Earth Sciences. 37 (2010) 384-393.
- [9] Agard P., Omrani J., Jolivet L., Whitechurch H., Vrielinck B., Spakman W., Monié P., Meyer B., Wortel R., "Zagros orogeny: a subduction-dominated process", Geological Magazine. (2011) doi:10.1017/S001675681100046X.
- [10] Mohajjal M., Fergusson C. L., Sahandi, M.R., "Cretaceous-Tertiary convergence and continental collision, Sanandaj-Sirjan Zone, western Iran", Journal of Asian Earth Sciences 21 (2003) 397-412.

- K., Walker J. D., "U-Pb zircon geochronology of late Neoproterozoic-Early Cambrian granitoids in Iran: Implications for paleogeography, magmatism, and exhumation history of Iranian basement", *Tectonophysics* 451 (2008) 1-4, 71-96.
- [34] Tarkian M., Lotfi M., Baumann A., "Tectonic, magmatism and the formation of mineral deposits in the central Lut, east Iran", Ministry of mines and metals, GSI, geodynamic project (geotraverse) in Iran, No. 51 (1983) 357-383.
- [35] Mahmoudi S., Masoudi F., Corfu F., Mehrabi B., "Magmatic and metamorphic history of the Deh-Salm metamorphic Complex, Eastern Lut block, (Eastern Iran), from U-Pb geochronology", *International Journal of Earth Sciences* 99 (2010) 11153–11165.
- [36] Karimpour M. H., Stern C. R., Farmer L., Saadat S., Malekezadeh A., "Review of age, Rb-Sr geochemistry and petrogenesis of Jurassic to Quaternary igneous rocks in Lut Block, Eastern Iran", *Journal Geopersia*. 1 (1) (2011) 19-36.
- [37] Karimpour M. H., Farmer L., Ashouri C., Saadat S., "Major, Trace and REE geochemistry of Paleo-Tethys Collision-Related Granitoids from Mashhad, Iran", *Journal of Sciences, Islamic Republic of Iran* (17) 2 (2006) 127-145.
- [38] Hooper R. J., Baron I., Hatcher J. R D., Agah S., "The development of the southern Tethyan margin in Iran after the breakup of Gondwana: implications of the Zagros hydrocarbon province", *Geosciences* 4 (1994) 72-85.
- [39] Sabzehei M., "Geological Quadrangle Map of Iran, No. 12, Hajiabad, 1:250,000", Geological Survey of Iran, (1994).
- [40] Forster H., Fesefeldt K., Kursten M., "Magmatic and orogenic evolution of the central Iranian volcanic belt", In: 24th International Geology Congress, Section 2 (1972) 198–210.
- [41] Jung D., Kursten M., Tarkian M., "Post-Mesozoic volcanism in Iran and its relation to the subduction of the Afro-Arabian under the Eurasian plate", In: Pilger, A., Rosler, A. (Eds.), Afar between continental and oceanic rifting. Schweizerbartsche Verlagbuchhandlung, Stuttgart (1976) 175–181.
- [42] Berberian F., Muir I. D., Pankhurst R. J., Berberian M., "Late Cretaceous and early Miocene Andean-type plutonic activity in northern Makran and Central Iran", *Journal of the Geological Society* 139 (1982) 605-614.
- [23] Ramezani J., Tucker R. D., "The Saghand region, central Iran: U-Pb geochronology, petrogenesis and implication for gondwana tectonics", *American Journal of Science* 303 (2003) 622-665.
- [24] Golonka J., "Plate tectonic evolution of the southern margin of Eurasia in the Mesozoic and Cenozoic", *Tectonophysics* 381 (2004) 235-273.
- [25] Saidi A., Brunet M. F., Ricou I. E., "Continental accretion of the Iran Block to the Eurasia as seen from late Paleozoic to early Cretaceous subsidence curves", *Geodinamica Acta* (10) 5 (1997) 189-208.
- [26] Bagheri B., Stampfli G. M., "The Anarak, Jandaq and Posht-e-Badam metamorphic complexes in central Iran: new geological data, relationships and tectonic implications", *Tectonophysics* 451 (2008) 123-155.
- [27] Westphal M., Bazhenov M. L., Lauer J. P., Pechersky D. M., Sibuet J. C., "Paleomagnetic implications on the evolution of the Tethys belt from the Atlantic ocean to the Pamirs since the Triassic", *Tectonophysics* 123 (1986) 37-82.
- [28] Dercourt J., Zonenshain L. P., Ricou L. E., Kazmin V. G., Le Pichon X., Knipper A. L., Grandjacquet C., Sbortshikov I. M., Geyssant J., Lepvrier C., Pechersky D. H., Boulin J., Sibuet J. C., Savostin L. A., Sorokhtin O., Westphal M., Bazhenov M. L., Lauer J. P., Biju-Duval B., "Geological evolution of the tethys belt from the Atlantic to the Pamirs since the Lias", *Tectonophysics* 123 (1986) 241–315.
- [29] Alirezaei S., Hassanzadeh J., "Geochemistry and zircon geochronology of the Permian A-type Hasanrobat granite, Sanandaj-Sirjan belt: A new record of the Gondwana break-up in Iran", *Lithos*. (2011) <http://dx.doi.org/10.1016/j.lithos.2011.11.015>.
- [30] Alavi M., "Tectonics of the Zagros orogenic belt of Iran: new data and interpretations", *Tectonophysics* 229 (1994) 211-238.
- [31] Tillman J. E., Poosti A., Rossello S., Eckert, A., "Structural evolution of Sanandaj- Sirjan Ranges near Esfahan, Iran", *American Association of Petroleum Geologists Bulletin* 65 (1981) 674-687.
- [32] Mohajjal M., Fergusson C. L., "Dextral transpression in Late Cretaceous continental collision, Sanandaj-Sirjan Zone, western Iran", *Journal of Structural Geology* 22 (2000) 1125-1139.
- [33] Hassanzadeh J., Stockli D. F., Horton B. K., Axen G. J., Stockli L. D., Grove M., Schmitt A.

- [۵۳] مرادی‌نقندر م., کریمپور م.ح., فارمر ج.ل., استرن ج., "ژئوشیمی ایزوتوپی‌های Rb-Sr و Sm-Nd سن‌سنگی زیرکن و پتروزنز با تولیت گرانو-دیورتی-گرانیتی نجم آباد، گناباد", مجله زمین‌شناسی اقتصادی شماره ۳ (۱۳۹۰) ص ۱۲۷-۱۴۵.
- [۵۴] بهارزاده ح., ترابی ق., احمدیان ج., ابراهیمیان ز., "ژئوشیمی توده نفوذی ایرکان، دایک‌های آپلیتی و آنکلاوهای موجود در آن", مجله پژوهشی دانشگاه اصفهان، شماره ۳۲ (۱۳۸۷) ص ۱۳-۳۲.
- [۵۵] Shibi M., Esmaeily D., Nedelec A., Bouchez J. L., Kananian A., "Geochemistry and petrology of garnet-bearing S-type Shir-Kuh Granite, southwest Yazd, Central Iran", Island Arc 19 (2010) 292-312.
- [۵۶] Sylvester P. J., "Post-collisional strongly peraluminous granites", Lithos 45 (1998) 29-44.
- [۵۷] Boynton W. V., "Cosmochemistry of the rare earth elements: meteorite studies", In: Henderson P (ed) Rare earth element geochemistry. Elsevier (1984) 63-114.
- [۵۸] Rollinson H. R., "Using Geochemical Data: Evaluation, Presentation, Interpretation", Longman Scientific and Technical, (1993) New York.
- [۵۹] Taylor S. R., McLennan S. M., "The geochemical evolution of the continental crust", Reviews in Geophysics 33 (1995) 241-265.
- [۶۰] Esna-Ashari A., Hassanzadeh J., Wernicke B. P., Achmitt A. K., Axen G., Horton B., "Middle Jurassic flare-up and cretaceous magmatic lull in the central Sanandaj-Sirjan arc, Iran", analogy with the southwestern United States. GSA Annual Meeting, United States, (2009)
- [۶۱] Esmaeily D., Bellon H., Valizadeh M. V., Hassanzadeh J., Juteau T., "The Shah-Kuh granite in Eastern Iran: a detailed chronology", Comptes Rendus Geoscience (2004) (submitted for publication).
- [۶۲] Jung D., Keller J., Khorasani R., Marcks Chr., Baumann A., Horn P., "Petrology of the Tertiary magmatic activity the northern Lut area, East of Iran, Ministry of mines and metals", GSI, geodynamic project (geotraverse) in Iran, No. 51 (1983) 285-336.
- [۶۳] آقاباتی ع., "زمین‌شناسی ایران", سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور، تهران (۱۳۸۳).
- [۶۴] Forster H., "Mesozoic-Cenozoic metallogenesis in Iran", Journal of Geological Society of London 135 (1978) 443- 455.
- [۴۳] Cox K. G., Bell J. D., Pankhurst R. J., "The Interpretation of Igneous Rocks", George Allen and Unwin, (1979) London.
- [۴۴] Peccerillo A., Taylor S. R., "Geochemistry of Eocene calc-alkaline volcanic rocks from the Kastamaonu area, North Turkey", Contrib Mineral Petrol 58 (1976) 63-81.
- [۴۵] Villaseca C., Barbero L., Herreros V., "A re-examination of the typology of peraluminous granite types in intracontinental orogenic belts", Trans Roy Soc Edinb, Earth Sci 89 (1998) 113-119.
- [۴۶] Esna-Ashari A., Hassanzadeh J., Valizadeh M. V., "Geochemistry of microgranular enclaves in Aligoodarz Jurassic arc pluton, western Iran: implications for enclave generation by rapid crystallization of cogenetic granitoid magma", Mineralogy and Petrology 101 (2011) 195-216.
- [۴۷] Shahbazi H., Siebel W., Pourmoafee M., Ghorbani M., Sepahi A. A., Shang C. K., Vousoughi Abedini M., "Geochemistry and U-Pb zircon geochronology of the Alvand plutonic complex in Sanandaj-Sirjan Zone (Iran): New evidence for Jurassic magmatism", Journal of Asian Earth Sciences (39) 6 (2010) 668-683.
- [۴۸] Tahmasbi Z., Castro A., Khalili M., Ahmadi Khalaji A., Rosa J. D. L., "Petrologic and geochemical constraints on the origin of Astaneh pluton, Zagros orogenic belt, Iran", Journal of Asian Earth Sciences 39 (2010) 81-96
- [۴۹] Ahmadi Khalaji A., Esmaeily D., Valizadeh M. V., Rahimpour-Bonab H., "Petrology and geochemistry of the granitoid complex of Boroujerd, Sanandaj-Sirjan Zone, Western Iran", Journal of Asian Earth Sciences 29 (2007) 859-877.
- [۵۰] Fazlnia A., Moradian A., Alipour S., "Synchronous activity of two kinds of magmas, anorthosite and S-type granite, in the Chah-Dozan intrusion, Neyriz, Iran: evidence of zircon SHRIMP U-Pb and monazite CHIME U-Th-total Pb dating", Earth and Life 2 (2007) 24-44.
- [۵۱] Ahadnejad V., Hirt A. M., Valizadeh M. V., Jaber-Bokani S., "The ammonium content in the Malayer igneous and metamorphic rocks (Sanandaj-Sirjan Zone, Western Iran)", Geologica Carpathica (62) 2 (2011) 171-180.
- [۵۲] Esmaeily D., Nedelec A., Valizadeh M. V., Moore F., Cotton J., "Petrology of the Jurassic Shah-Kuh granite (eastern Iran), with reference to tin mineralization", Journal of Asian Earth Sciences 25 (2005) 961-980.

- Complex, Neyriz, Iran", Lithos 112(2009) 413-433.*
- [78] Baharifar A., Moinevaziri H., Bellon H., Piqué A., "The crystalline complexes of Hamadan (Sanandaj-Sirjan zone, western Iran): metasedimentary Mesozoic sequences affected by Late Cretaceous tectono-metamorphic and plutonic events", Comptes Rendus Geoscience 336 (2004) 1443-1452.
- [79] Ahadnejad V., Valizadeh M. V., Deevsalar R., Rezaei-Kahkhaei M., "Age and geotectonic position of the Malayer granitoids: Implication for plutonism in the Sanandaj-Sirjan Zone, W Iran", Neu. Jb. Geol. Palaont. Abh. 261/1 (2011) 61-75.
- [80] Ghazi A. M., Hassaniak A. A., "Geochemistry and petrology of subalkaline and alkaline extrusives of Kermanshah ophiolite, Zagros suture zone, SW Iran", Journal of Asian Earth Sciences 17 (1999) 319-332.
- [81] Stocklin J., "Possible ancient continental margins in Iran", In: Burk, C. A., Drake, C. L. (Eds.), The Geology of Continental Margins. Springer, Berlin (1974) 873-887.
- [82] Alavi M., "Tectonostratigraphic evolution of the Zagrosides of Iran", Geology 8 (1980) 144-149.
- [83] Haynes S. J., Reynolds P. H., "Early development of Tethys and Jurassic ophiolite displacement", Nature 283 (1980) 561-563.
- [84] Adib D., "Geology of the metamorphic complex at the southwestern margin of the central-eastern Iranian micro plate (Neyriz area)", Neues Jahrb. Geol. Palaontol., Abh. 156 (1978) 393-409.
- [85] Pirajno F., "Hydrothermal Processes and Mineral Systems", Springer Science, (2009).
- [۸۶] قربانی م.، "دیباچه‌ای بر زمین‌شناسی اقتصادی ایران"، انتشارات سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور، تهران (۱۳۸۱).
- [۸۷] اسماعیلی د.، محمدی ح.، حق نظر م.، "مقایسه ترکیب شیمیایی تورمالین در رگه‌های کوارتز-تورمالین قلع و تنگستان دار مناطق شاهکوه (شرق ایران) و نظام آباد (غرب ایران)", مجله بلورشناسی و کانی‌شناسی ایران، شماره ۳ (۱۳۸۸) ص ۳۴۵-۳۵۶.
- [۸۸] کریمپور م.ح.، مرادی‌نقندر م.، "دگرسانی، کانی‌سازی و اکتشافات ژئوشیمیایی (رسوبات رودخانه و نمونه‌های سنگی)
- [65] Caillat C., Dehlavi P., Martel-Jantin B., "Geologie de la region de Saveh Iran Contribution a l'étude du volcanism et du plutonism tertiaires de la zone de l'Iran central", These de doctorat de specialités, (1978).
- [۶۶] قاسمی ح.، رمضانی ا.، خانعلی‌زاده ع.ر.، "سنگ شناسی، ژئوشیمی و جایگاه زمین‌ساختی - مagmaی توده آذرین نفوذی سلیجرد، شمال‌غرب ساوه"، مجله علوم‌زمین، شماره ۱۷ (۱۳۸۷) ص ۸۸-۶۸.
- [67] Aghazadeh M., Castro A., Badrzadeh Z., Vogt K., "Post-collisional polycyclic plutonism from the Zagros hinterland: the Shaivar Dagh plutonic complex, Alborz belt, Iran", Geological Magazine 148 (5-6) (2011) 980-1008.
- [68] Berberian M., "Generalized tectonic map of Iran", In: Berberian, M., (Ed.), Continental Deformation in the Iranian Plateau. Geological Survey of Iran, Report No. 52, (1983) Tehran.
- [69] Haschke M., Ahmadian J., Murata M., McDonald I., "Copper Mineralization Prevented by Arc-Root Delamination during Alpine-Himalayan Collision in Central Iran", Economic Geology 105 (2010) 855-865.
- [70] Shafiei B., Haschke M., Shahabpour J., "Recycling of orogenic arc crust triggers porphyry Cu mineralization in Kerman Cenozoic arc rocks, southeastern Iran", Mineralium Deposita 44 (2009) 265-283.
- [71] McInnes B. I. A., Evans N. J., Fu F. Q., Garwin S., "Application of thermochronology to hydrothermal ore deposits", Rev Mineral Geochem 58 (2005) 467-498.
- [72] Allegre C. J., "Isotope Geology", Cambridge University Press. New York, (2008).
- [73] White W. M., "Geochemistry", John-Hopkins University Press. Baltimore, (1997).
- [74] Aghanabati S., "Etude géologique de la region de Kalmard (W. Tabas)", These Doctorat d'Etat : No. A.D.11. 623 (1975) Gronoble, France.
- [۷۵] آقانباتی ع.، سعیدی ع.، "معرفی حرکات باتونین (ژوراسیک میانی) در ایران مرکزی"، سازمان زمین‌شناسی کشور، تهران (۱۳۶۰).
- [76] Crawford A. R., "A summary of isotopic age data for Iran, Pakistan and India", Mémoire hors Série de la Société Géologique de France 8 (1977) 251-260.
- [77] Fazlnia A., Schenk V., Straaten F. V. D., Mirmohammadi M., "Petrology, geochemistry, and geochronology of trondhjemites from the Qori

[91] Sillitoe R. H., "A plate tectonic model for the origin of porphyry copper deposits", *Economic Geology* 67 (1972) 184-197.

[۹۲] اسماعیلی وردنجانی ا.، شمسی‌پور دهکردی ر.، پازند ک.، "مطالعات هیدرو ژئوشیمیایی و پرتوسنگی مواد رهی د.،" *مطالعات هیدرو ژئوشیمیایی و پرتوسنگی مواد رادیوакتیو در مناطق آیرکان و چشممه‌شتری (شمال شرق استان اصفهان)*، مجله زمین‌شناسی اقتصادی، شماره ۳ (۱۳۹۰) ص ۱۴۷-۱۶۳.

[93] Sepahi A. A., "Tepology and petrogenesis of granitic rocks in the Sananadaj- Sirjan metamorphic belt, Iran with emphasis on the Alvand plutonic complex", *Neu. Jb. Geol. Palaont. Abh* 247/3 (2008) 295-312.

شرق نجم‌آباد (گناباد)"، مجله زمین‌شناسی ایران، شماره ۱۳ (۱۳۸۹) ص ۶۱-۷۲.

[۸۹] باقریان س.، درویشی ا.، مودن م.، خاکزاد ا.، "بررسی توان کانی‌سازی توده گرانیتی ملاطالب، با استفاده از ویژگی‌های ژئوشیمیایی"، *فصل نامه علوم زمین*، شماره ۵۸ (۱۳۸۴) ص ۱۵۸-۱۶۵.

[۹۰] کریمپور م.ح، "استفاده از نسبتهای Ce/Yb, Rb-F, Sm/Eu, Rb/Sr, دارای پتانسیل قلع هستند"، *فصل نامه علوم زمین*، شماره ۳۰ (۱۳۷۷) ص ۲-۱۶.